

Maig 1992 - N° 123 - 125 Ptes.

LLUCMAJOR

de pinte en ample

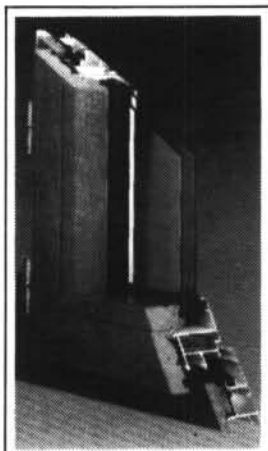

LA BANDA DE MÚSICA COMPLEIX 150 ANYS

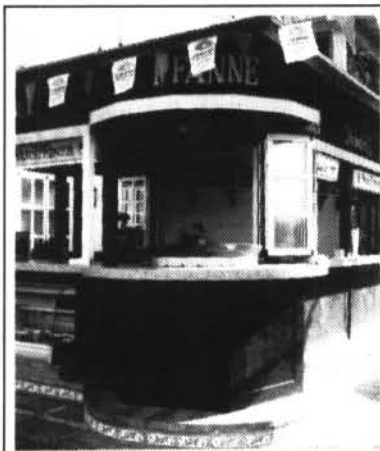

LLUC TOMÀS, REGIDOR
D'HISENDA, ANALITZA EL
PRESSUPOST MUNICIPAL
D'ENGUANY

LA CONQUISTA DEL ESPACIO

• Carpintería Mixta
Aluminio & Madera

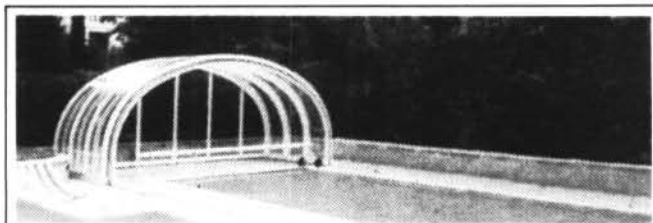
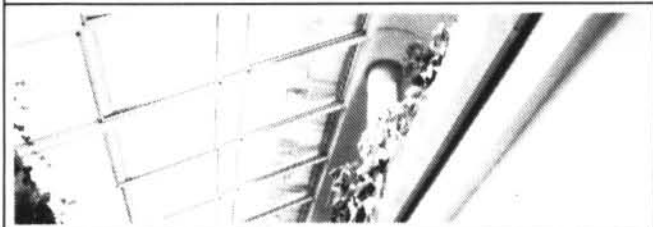
• Acristalamientos Plegables

• Cúpulas
Transparentes

• Techos Deslizantes

• Cubiertas Móviles Para Piscinas

GE En vísperas del tercer milenio, el hombre se ha asomado a la era de los nuevos materiales. Sus prestaciones son tan asombrosas que prometen cambiarlo casi todo. La industria entró en un proceso de imaginación inagotable y así, por ejemplo, sus productos dan respuesta a las tendencias más actuales aplicadas a la construcción. Ge-Ele lleva años comprobándolo.

El desarrollo forma parte

GE del espíritu de su naturaleza. Techos y acristalamientos móviles fabricados con materiales cuyas propiedades han sido minuciosamente estudiadas. Tecnología de vanguardia para espacio. La experiencia ha sido todo un éxito. En lo que a Ge-Ele respecta, se acabaron los esquemas inútiles, las re-

GE formas interminables. Sin necesidad de obra, Ge-Ele construye con eficacia. Con rapidez, diseño y limpieza. Decididamente lo más práctico y actual de todas las instalaciones móviles que se ofertan en el mercado. Instalaciones resistentes al calor y a la corrosión. De aspecto impecable,

GE con amplia diversidad en sus acabados aislantes del ruido y de las inclemencias climatológicas, permitiendo disfrutar el máximo de luz natural. Sistemas económicamente rentables, capaces de rebajar costes en cualquier presupuesto. Ganar espacio. Transformar el que ya se tiene

GE dotándole de múltiples funciones. Proteger el interior disfrutando del entorno. Abrir perspectivas. Este es el reto que Ge-Ele ha dominado con tecnología y a base de imaginación. Por eso le sugerimos que reflexione acerca del resultado que nuestros techos y acristalamientos móviles pueden ofrecerle. Tenga en cuenta que Ge-Ele lleva años cumpliendo su deseo de conquistar espacio.

GE ELE
TECHOS Y ACRISTALAMIENTOS MÓVILES
TELÉFONO 79 72 27-79 71 79

Calle Cellers, Parcela 131. Pol. ind. de Marratxí. 07141 Marratxí, Mallorca. Fax. 79 71 88

ABIERTA EXPOSICIÓN
Sábados de 10'00h. a 13'30h.
SOLICITE PRESUPUESTO

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XI

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Llucmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:
Sebastià Alzamora
Joana Artigues
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Llúcia Caldés
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Benet Llompart
Llorenç Mascaró
Miquel Mascaró
Margalida Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Andrea Puig
Nanda Ramon
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socías
Joan Socías
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdara
Francesc Verdara

SECCIÓ ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana
Col·laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fotos Fermín
C. Julià
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Expo 92

Ja hem sortit per la tele! Un llaüt llucmajorer és a la Expo de Sevilla. Tothom content. Durant un parell de dies, en el poble no hem parlat d'altra cosa, en no ser del pavelló balear: Que hi ha quedat, de bé.

Ara, després de les felicitacions, i en haver constatat que, malgrat les crítiques i gràcies a les crítiques, l'Exposició ha estat un èxit i que Espanya no ha fet el ridícul, en estar tothom d'acord que les Balears, o Balears, hi hem quedat francament bé i que per ventura capturem alguns turistes extra, ara que començam a veure la festa des de la barrera, podem tornar a la realitat.

I la realitat és que el govern espanyol ens ha retallat el subsidi d'atur, deixant desamparats els fixos dis-

continus i sense haver mirat, ni per damunt els efectes que això pot tenir a una comunitat com la nostra. Ja està que ara els socialistes d'aquí hauran convençut els d'allà perquè ho arreglin, però hi ha comunitats que mai no han d'anar a captar tiritas pels braverols. Encara que, amb un president que assegura que les nostres illes són *naves que surcan un mar imperial*, i amb algun partit que, aquí mateix a Llucmajor, equipara fems i gitanos i negres i delinqüència com si fos un jurat de Los Àngeles, ens n'hem de guardar, com de caure, de fer proclames nacionalistes. Perquè els nacionalistes que tornen abundar per la nostra contrada són aquells que guanyaren una guerra a Espanya i en perderen una a Europa, no fa encara cinquanta anys.

Plenari extraordinari de dia 7-IV-92

Amb el vot en contra dels socialistes

Aprobat el pressupost municipal 1992

Llucmajor, Arnau Tomàs

En la sessió plenària amb caràcter extraordinari que es va celebrar el passat dimarts, va ser aprovat el pressupost municipal de l'Ajuntament de Llucmajor del present any, el qual ascendeix a 1.641 milions de pessetes, amb els 7 vots a favor del PP-UM i els 3 d'ASI, i els vots en contra del grup socialista, dels quals només quatre regidors assistiren a aquesta sessió plenària.

El president de la comissió d'Hisenda, Lluc Tomàs, va exposar els números i quantitats més importants del pressupost d'enguany, desglossant els esmentats 1.641 milions que el conformen, despeses que, en l'apartat de personal sumen 325 milions, 488 per a despeses generals, 130 d'interessos, 54 de subvencions i 440 també en subvencions. En el capítol de despeses de personal —va especificar Lluc Tomàs— l'increment respecte del pressupost anterior és motivat pel nou conveni, l'augment de 6 policies municipals, 1 economista, 1 delineant i 1 assistenta social.

Quant a inversions va dir que es limitaven majoritàriament a acabar les obres començades a l'anterior Consistori, com la perllongació de la Ronda Ponent, ampliació del Camp Municipal d'esports, Polígon industrial, solució a l'estancament d'aigües pluvials, cementiri, entre d'altres.

El portaveu de l'oposició socialista, Tomàs Garcias, tot justificant el vot negatiu del seu grup va dir que si el passat any el PP, com que estava a l'oposició, va dir que nosaltres presentàvem un pressupost inflat, ara nosaltres podríem dir el mateix, però afegint que s'han agumentat la majoria dels impostos municipals, com el cobrament de les contribucions urbanes, malgrat haver promès de baixar-ne les quantitats. Respecte de les inversions, va assegurar T. Garcias que no existeixen a s'Estatyol i va afegir que «ens sembla ridícul destinar només 2 milions per arreglar els camins veïnals». També es va oposar a l'augment de la taxa per llicència fiscal, dient que els co-

merciants protestaran força.

Lluc Tomàs va contestar, en el tema de les contribucions urbanes, que es preveu una major recaptació per construccions noves, i no en l'augment dels rebuts, ans al contrari, que es rebaixarà, com varen prometre, i quant al cobrament de la llicència fiscal, no fan més que complir les normes dictades pel Govern central. «Sí, però el Govern els faculta tant per dividir per dos com per multiplicar per quatre», va replicar Garcias.

ALTRES ACORDS

Amb l'abstenció del grup socialista, modificació de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre el valor dels terrenys.

El règim transitori de l'aplicació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa de sanejament.

Delegació de competències de gestió de l'impost sobre béns immobles a favor de la CAIB.

AL COMPRAR UN COCHE DE LUJO, EL REGALO DE ROVER ES EL MAS PEQUEÑO.

Habrà quien no se lo crea. Pero es tan cierto como el estilo, el confort y la tecnología del Rover 827. Tan verdad como el exclusivo equipamiento de un gran coche de lujo.

ROVER 827

EL ESTILO DE LA TECNOLOGIA
Desde 4.700.000 Ptas*

Ahora, al comprar un Rover 827, sin modificación de precio, Rover le regala un Mini Cooper. Si está pensando en comprar un gran coche, en Rover ya tiene dos.

* Precio final recomendado, IVA y transporte incluidos.

* Sólo válido para unidades disponibles en stock de los modelos Sterling y Vitesse.

ROVER

ILLA MOTORS, S. L.

Avenida Caballero Ramón Benmartín, s/n. - Teléfono 88 01 48
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

ROVER
CREDIT

Plenari de l'Ajuntament. Dia 27-IV-92

Augment de l'impost per activitats econòmiques

Llucmajor, Arnau Tomàs

Entre els temes importants aprovats en el darrer plenari ordinari celebrat per l'Ajuntament de Llucmajor, hi figura el de l'ordenança fiscal reguladora sobre activitats econòmiques o llicència fiscal dels establiments comercials. Lluc Tomàs, president de la comissió d'Hisenda va justificar l'augment d'aquest cànon, explicant que ve imposat per l'Estat i que l'Ajuntament té previst recaptar per aquest concepte, des dels 37 milions de l'exercici anterior, a 78 en l'actual, però que aquest augment es produirà sobretot per l'alta de comerciants que no el pagaven, gràcies a una adequada revisió, i en canvi, per als que ja ho feien, no serà augmentada de manera substancial aquesta quota. Va dir també, que el percentatge d'increment d'aquest impost varia segons la zona del terme, ja que pagaran més les millor situades comercialment, per la qual cosa es dividirà en tres zones: La plaça d'Espanya a Llucmajor i l'Avinguda Miramar a s'Arenal. La segona zona, el casc urbà de les poblacions del municipi i a la tercera, la resta del terme.

L'increment d'aquest impost, es va aprovar amb el vot en contra del grup socialista, el portaveu del qual Joan Monserrat, el va considerar excessiu «ja que dobla el que s'havia recaptat anteriorment», i dubtava del que va manifestar el responsable d'Hisenda sobre el punt que alguns comerciants no pagassin més a partir d'ara. Sobre aquest impost, va tornar manifestar Monserrat, l'Estat dona un marge ben ample als Ajuntaments perquè el redueixin o l'augmentin.

EMISSIONA MUNICIPAL

Entre els altres temes aprovats tots per unanimitat, sense discussions, cal esmentar els següents:

Conveni amb l'Associació cultural de Llucmajor, per a la constitució d'una emissora municipal de radio-difusió sonora, que ordinàriament emetrà programes culturals i, en casos necessaris, serveis de protecció civil.

Projecte de construcció de vestua-

ris en el complex de piscines del Camp Municipal d'esports de Llucmajor, amb un pressupost de 27 milions de pessetes.

Sol·licitud a la Conselleria Adjunta del Govern Balear, de subvencions per als serveis de protecció civil i policia local.

Concessió del Màster Internacional a l'empresa

«Magatzems Femenias, S.A.»

Joan Jaume Femenias, en representació de l'empresa, rebent de mans de l'artista Diana Sorell, l'estatueta del «Màster Internacional d'empreses»

El Fòrum de direcció de l'Associació Europea de Comunicació d'Imatge (ASEMICO), ha concedit a l'Empresa de Construcció Femenias S.A. el títol de «Màster internacional d'empresa (Intermaster d'imatge), una importantíssima distinció que valora els mèrits de prestigi i distinció, fermament arrelada en el panorama empresarial i cultural d'Espanya. Aquest guardó s'atorga pels mèrits propis de cada empresa, els quals han estat valorats rigorosament mit-

jançant un seguit de dades tan peculiars com significatives.

El Màster internacional d'empreses és, sense cap dubte, una distinció de prestigi que no es pot adquirir amb diners, només s'aconsegueix una vegada, i dona dret als posseïdors a fer-ne ús permanentment.

Així doncs, la nostra cordial felicitació a «Magatzems Femenias S.A.» i, en especial, al seu Director general, Sr. Gori Jaume Carbonell.

VIIIè aniversari de l'associació de Jubilats

Amb motiu de la celebració el vuitè aniversari de l'Associació de Jubilats i Pensionistes de Lluçmajor, i amb una conferència a càrrec del Dr. Bartomeu Font Obrador, varen començar els actes programats per l'Associació, que continuaran dissabte dia 11, amb una excursió ruta Formentor, el següent dia, 12, dinar social i ball, el dia 23 festa-homenatge als socis que compleixin 80 anys el 1992, i per a dia 30, nomenament de socis d'honor i festa-homenatge per a tots els ciutadans i socis de número que compleixin 90 anys el 1992.

Per al mes de maig, el dia 2, excursió i dinar del VIIIè aniversari, amb assistència d'autoritats. Dia 3, dinar social i ball. Dia 7, festa-homenatge i celebració de les noces d'or per a totes les parelles de socis que es casaren el 1942. Els dies 9 i 10, exposició de flors. Dia 14, gran programa de varietats, recital, cant, poesies, etc., així com entrega de plaques commemoratives als dos socis de major edat. I finalment, dia 16, missa en sufragi dels socis difunts.

A.T.

Tomeu Jaume grava per al compact de J.M. Thomàs

El llucmajorer Tomeu Jaume, catedràtic de Música de València va venir expressament per gravar a la Cartoixa de Valldemossa les peces per a piano corresponents al compact amb músiques de Joan Maria Thomàs, patrocinat per la Universitat de les Illes Balears i produït i gravat per Miquel Brunet.

Les altres peces, d'orgue i per a clavecí, foren gravades per Arnau Reynés i Ignasi Furió. Ben aviat veurem els excel·lents resultats.

El CIJ ha publicat un butlletí informatiu

Acaba d'editar-se el primer nombre del «Butlletí de CIJ», una publicació del Centre d'Informació Juvenil, de periodicitat mensual.

Amb aquest butlletí es pretén mostrar als joves el ventall d'alternatives que tenen al seu abast i també donar-los a conèixer experiències i serveis que els puguin servir.

La distribució del butlletí és gratuïta i tots els joves interessats es podran subscriure i el rebran cada mes al seu domicili.

Per a més informació posau-vos en contacte amb el CIJ C/ de sa Font, 18. Tel: 66 25 12.

Exposició de Diego Martínez

Els passats dies 16-20 d'abril, Diego Martínez va exposar a l'antic Cafè de Ca's Coix les seves col·leccions de minerals, fòssils, corals, marbres i còdols semipreciosos, en col·laboració amb Olegario Tolosa i Aina M. Sastre.

Diego Martínez és un col·leccionista nat i ha aconseguit agrupar coses tan dispars com puguin ser els cromos de la 1ª guerra europea, segells des de fa 50 anys, monedes, eines de ferro, arrels i mol·luscs petrificats etc.

Aquest home segueix obstinat en oferir totes les seves col·leccions per a un futur museu. Voldria que la Corporació Municipal se decidís a fer alguna cosa perquè Lluçmajor tengués un museu i amb aquesta idea viu i recolleix tot allò que cau a les seves mans.

C.J.

TU L'HAS DUIT AL MÓN

SA NOSTRA li vol donar la benvinguda amb una atenció especial

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Grup Muntanyisme Llucmajor

Tots els qui anàrem a Gràcia i Cura el diumenge de l'Angel vérem una paret artificial on podies intentar practicar un esport modern, segur i de moda: l'escalada, un esport que ja es practica a Llucmajor de manera regular per un bon nombre de joves que formen el Grup de Muntanyisme Llucmajor.

El passat dia 9 d'abril es presentà «oficialment» l'Associació Juvenil Grup Muntanyisme Llucmajor al Centre d'Informació Juvenil de la nostra Ciutat. A l'acte hi assistiren una trentena llarga de persones, la majoria joves i amb ganes de saber que és això de fer «rapel» o «top rope».

En Joan Salvà, En Joan Carles i en Joan Julià ens explicaren amb el suport de diapositives i una pissarra els seus orígens com a grup, quines activitats realitzen i quins són els seus projectes.

El primer que feren com a grup «natural», és a dir, fora legalitzar, va

ser dedicar-se a fer «rapel» per Cura i per tot allà on un pogués baixar més d'una dotzena de metres amb l'ajut d'una corda especial per a escalada i un «arnés». Durant algun temps el que feren va ser fer «rapel», però ben aviat es posaren en contacte amb gent més experimentada amb el tema de l'escalada i el grup, mogut per Joan Salvà, que és l'actual President, va provar el tema de l'escalada.

La primera activitat d'escalada fou a cura on muntaren una via d'escalada per practicar la modalitat «top rope». També anaren a les pedreres de Galdenti a dalt de la muntanya (de Galdent).

Moguts per la curiositat de provar altres sistemes, dia 1 d'agost de 1991 van obrir una via d'escalada esportiva batiada amb el nom de «Sa Primera» en la qual es podia practicar l'escalada esportiva amb la modalitat «express».

Fou en aquest moment quan el grup es comença a formar així com és ara. Organitzaren acampades a Bunyola i a Binifaldó per anar a escalar. També organitzaren sortides per «fer torrents», és a dir, anar a fer una excursió per dins un torrent, pujant, baixant i qualche vegada fins i tot banyant-se.

Actualment l'associació duu a terme un projecte en el puig de Ses Bruixes d'equipar vies d'escalada. També han organitzat una secció d'excursionisme i una de «mountain-bike»...

Si voleu practicar l'escalada, anar d'excursió, provar de fer «rapel» o simplement voleu més informació d'aquesta associació, anau al C.I.J. o al bar «San Francisco» qualsevol dimcres des de les 20'00 a les 22'00 i demanau pel Grup de Muntanyisme Llucmajor.

I si només voleu veure que és això de l'escalada, hi ha programada una exhibició d'escalada a Cura dia 30 de maig.

B.L.L.S.

Jornada americana en el Pere de Son Gall

Els passats dies 28 i 29 d'abril, l'institut «Pere de Son Gall» va celebrar el dia d'Amèrica Llatina. La intenció d'aquest acte era donar a conèixer el món americà i apropar-lo als escolars llucmajorers des d'un enfocament allunyat de les celebracions tòpiques i triomfalistes.

Conjuntament es va celebrar el dia de llibre —Sant Jordi 1992— amb l'exposició i venda de llibres, camisetes i flors.

El primer acte referit a Amèrica central i del sud va ser l'exposició d'objectes de diferent origen; artesanía, teixits, fotografies, instruments, música, etc. Paral·lelament s'hi exposaren uns pannells de Mans Unides al·lusius a aquesta temàtica.

Dia 29 d'abril es dugueren a terme una sèrie de tallers de 8:30 a 11:30 i seqüenciats segons l'edat dels participants.

Els tallers preparats per a alumnes dels primers cursos eren referits a mafalda i la realitat americana que ens transmet, els culebrons —tercermundisme, masclisme, valor del veïnatge...—, la degradació del medi ambient i la destrucció a mans de l'home blanc, la situació de la infància —violència, maltractaments, desnutrició...—, uns viatges en diapositives per Ecuador, Guatemala i Santo Domingo, Amèrica, a través de la música —les cançons de Juan Luís Guerra, Pablo Milanés, Silvio Rodríguez...— i, finalment, l'esport i la visió particular que en tenen en aquests països.

Els cursos més elevats, en canvi,

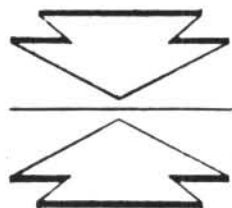

podien optar per un altre tipus de tallers en els quals es treballava la importància de l'Església mallorquina a Amèrica, els parcs naturals de Costa Rica, la poesia americana

—Gioconda Bell, Claribel Alegria, Nicolás Guillén i Pablo Neruda—, els pobles indígenes en perill d'extinció —yanomani, mapuches...—, les cultures pre-colombines, dues figures femenines —madre Coraje i María la guerrillera— i, per acabar,

conèixer millor el poble mexicà a través de les seves cançons típiques.

La segona part de la jornada (11:30-14:00) era dedicada a un taller de cuina dels països llatinoamericans, ball i cinema. El taller de ball representava una introducció a balls com la cumbia, la rumba, el tango i el merengue. Les pel·lícules seleccionades per al taller de cinema varen ser «Latino», «Habana», «Bajo el fuego» i «Romero».

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MEDIC - PSICOLOGIC**

**ANTONI ISERN OLIVER
LLUCMAJOR**

Carrer Antoni Garcias, 1-a (damunt Ca's Notari)

**certificats
mèdics per a
permís de conduir i
llicència d'armes**

HORARI:
Dilluns i Dijous de 16,30 a 21 h.

S'Arenal

En el Pont de «Ses Set Boques»

Festa amb paella per a mil i tercer recital poètic

Tomeu Sbert
Foto: A. de V.

Per tercer any consecutiu es va desenvolupar l'anunciat programa del Dia de l'Àngel, en el «Pont de ses set boques» de la finca de Son Verí, a devers un quilòmetre del nucli urbà de s'Arenal.

A mitjan matí celebració de missa a l'església parroquial a càrrec del rector Jordi Perelló. Seguidament, al so de les xeremies, desfilada a peu per carrers arenalers i carrerany de l'antiga línia del tren, cap al lloc indicat. A l'acte religiós es ballà l'Oferta, amb participació de grups «Sant Vicenç de Paül» i «Castanyetes en festa».

Poc més d'un miler de persones es congregaren per celebrar la diada. Hi hagué diversions per a tots, petits i grans, bulla alegria i preparació d'una gran paella per a devers mil persones, per iniciativa de la revista «S'Unió de s'Arenal». Hi col·laboraren els ajuntaments de Lluçmajor i de Ciutat, Amics dels Reis, Associació de Veïns, Grup de dones, Aquacity, a més de bon nombre de cases comercials i particulars.

Feren parlaments els batles Joan Fageda, el qual va dirigir unes paraules a tothom al migdia i l'horabaixa, va ser el batle llucmajorer Gaspar Oliver qui va tancar la festa amb unes paraules, després de fer entrega d'uns testimonis de gratitud a tots els participants al recital de poesia que s'acabava de realitzar.

III RECITAL POÈTIC

En un lloc privilegiat per la naturalesa, a l'ombra d'ullastres i pins, devora l'arquitectònic pont erigit entre els anys 1912-16, amb ser esveltes arcades, construït sota la direcció de l'enginyer Eusebi Estada, es feu el també anunciat III Recital poètic.

Un moment del III Recital Poètic

Va començar amb unes paraules del P. Jordi Perelló, seguidament va conversar Jaume Alzamora, director de «S'Unió de s'Arenal» donant la venguda i l'ordre d'actuació dels rapsodes fou el següent:

Tià Vallespir, amb «Festa i glosa», composició pròpia.

Adolfo de Villarroya, amb «Cuento eterno», composició pròpia.

Marta Jaume, «Cançó de Pasqua», de Maria A. Salvà.

Carolina Jiménez, «Rústica padrina», de Maria A. Salvà.

Pilar Pérez, «Glosa», també de Maria A. Salvà.

Margalida Santander, «Homenaje», composició pròpia.

Rosario Ramon, «Cançó de maig», de Maria A. Salvà.

Maria J., de Badia Blava, en una actuació entranyable va recitar unes gloses de Tià Vallespir, dedicades a la diada i al lloc.

Carme Aguilera, «Glosa», de Maria A. Salvà.

Carme Martínez, «Roses blan-

ques», de Maria A. Salvà.

Damià Tomas, «El pi», de Pere A. Penya.

Adolfo de Villarroya, «Los motivos del lobo», de Ruben Darío.

Margalida Santaner, «Ja ets aquí», composició pròpia.

Catalina Riutort, «Casa pagesa», de Maria A. Salvà.

Maria A. Alzamora, «Polls venturers», de Maria A. Salvà.

Sandra Aguilera, «Plo i fa Sol», de Maria A. Salvà.

Tomeu Sbert, «llora payés mallorquín», de Joan Xamena Sastre.

Aquesta poesia fou escrita pel mestre llucmajorer amb motiu de la mort de la poetessa de s'Allapassa, el gener del 58 i publicada a la revista «Cort».

Un grupet de nines del col·legi Sant Vicenç de Paül també cantaren i recitaren algunes composicions de la il·lustre poetessa del pla de Mallorca, l'ensenyament de les quals va ser a cura de Sor Catalina Bosch.

Llompарт versus Cardell

El passat dia 23 d'abril, Miquel Cardell presentà el seu darrer llibre de poemes, *Tebeo*, a la sala d'actes de l'Ajuntament de Lluçmajor. La presentació va ser organitzada per l'Obra Cultural Balear en commemoració del Dia del llibre.

Un nombrós públic i representants dels mitjans de comunicació locals seguien amb atenció la intervenció d'Antoni Llompарт Suau amb la qual començà l'acte.

Antoni Llompарт ens va explicar la gestació del llibre i la relació personal que hi té. Va ser una conversa tan distesa com elaborada i per a la qual decidí fer seu un estil morós i elegant que s'adeia molt amb l'escenari mariantonià i amb l'atmosfera lletraferida i respectable que es respirava a la sala.

Antoni Llompарт anà encara més enfora i ens explicà el poble i el món que han fet possible que un al·lotet grassonet d'ulls vius hagi esdevingut, amb els anys, el dilectíssim amic Cardell que afegeix ara a la seva brillant carrera i la seva curiosa arracada, la paternitat d'aquest nou llibre.

Així fou com Antoni Llompарт va tenir a bé de parlar-nos de centúries moltes voltes centenàries, de les currolles literàries d'un poble sabater, d'altres dèries més brusqueres com un tren o un autogir, de personatges il·lustres i de la imatge d'un Lluçmajor opulent, industriós i ociós que es passejava amb gràcia infinita per cinemes, velòdroms i bulevards de principi de segle.

I així arribam a poc a poc als anys 60 que duren a Mallorca un futur «turístic i espanyol» amb televisors en blanc i negre, ciutadans *ye-ye* i una relaxació de temes sexosentimentals que va fer possible, per primera vegada, l'exhibició indecorosa de cossos *copertonejats* en platges i cafeteries. Aquesta és l'època que va veure néixer i créixer el poeta que felicitem avui, uns anys daurats en els quals el Madrid sempre guanyava la lliga i en el bàsquet, un esport gairebé ignot, no hi havia ciste-

lles de tres punts.

Finalment, Antoni Llompарт parlà del llibre i dels elements que li donen forma: la cultura popular, el cinema, els mass-media, el realisme, el periodisme, el compromís i una recança discreta per Mallorca.

Després parlà Miquel Cardell, completant així el bon planter de locutors de la vila i acabant aquest *tete-à-tete* com un tàndem harmoniós i equilibrat.

I Miquel parlà de poesia. Encara més, en recità, que és la millor manera d'arribar-hi sense adulteracions, sucedanis o transgressions dels *traditori* sense escrúpols o dels missatgers setciències.

El llibre de Cardell sorprèn perquè barreja sense por els elements més diversos: un poble de processons, monges i bandes de música amb el so de fons d'un rellotge parroquial i el record sentimental de l'Espigolera i les altres glòries locals; un bullit de guiris, platges i transistors amb bikinis, neons i la penetrant sentor de l'after-sun que ens dibuixa un món un poc light i salxitxer.

Aquests mons —de la relíquia estantissa al typical souvenir— emmarquen amors apassionats, encara adolescents, que no intenten obviar

ni la dutxa ni el somier i un *in memoriam* per Mallorca elegant i planer.

I també sorprèn la forma d'aquests sonets domèstics accelerats i lucidíssims com la loquacitat d'en Cardell. Pocs articles, al·literacions rutilants, monosíl·labs agrupats i mots aguts que fan possible una inusual successió de síl·labes tòniques. Són els darrers espondeus, 2011 anys després de la mort de Virgili.

Però també hi ha un Cardell que no sorprèn, el Cardell de sempre:

L'oratge, fresc, va omplir-nos les copes. Sentíem rock & roll sota les parres i, als tarongers, la lluna navegava a mitja vela.

L'Obra Cultural, una vegada més, ha volgut retre homenatge a la gratuïtat de les paraules, a l'onerositat dels mots. Un dia a l'any ens podem amerar de literatura tranquil·lament, conscients que feim una bona inversió, un exercici lúdic i lucratiu, incrementant així un capital valuós i rendible. Aquests són els negocis que fan falta ara en aquest poble que ja fa tants d'anys que ciutadeja.

Ramon Tous

Rafel Ramírez, director de la TV Lluçmajorera

sé si es poden anomenar publicitat— són insuficients, ja que no hi ha gaire col·laboració per part dels qui tenen negocis. Tampoc tenim subvencions oficials. En altres pobles hi ha més col·laboració ciutadana i dels ajuntaments. Aquí encara hem de posar-hi doblers de la nostra butxaca. Pens

que hem de demanar més col·laboració i identificació amb la TV-Ll, ja que de vegades tenim dificultats per poder mantenir-la i seria una llàstima que hagués de desaparèixer, encara que tenim molta d'il·lusió per continuar endavant.

M. Garcias

-Quina és la situació legal de la TV-Ll?

-Com a entitat cultural està totalment legalitzada i registrada com a associació; té el NIF corresponent i està federada. En relació a les emissions, ens trobam com la resta de TV locals: a l'espera de la llei que ens permeti legalitzar les nostres activitats audiovisuals.

-Quines novetats tècniques i de programació teniu previstes?

-En aquests moments elaboram un pla de treball en el qual contemplam una programació pròpia per emetre diàriament. També en qüestió de setmanes ampliarem la nostra cobertura a tot el terme municipal.

-Com avaluau l'acollida que vos dona el públic?

-En general és molt bona. Des de la primera emissió, el 4 de juliol de 1990, hem procurat mantenir un contacte directe amb tothom, i això ha estat positiu. Tothom sap que la TV-Ll sempre té les portes obertes a qualsevol persona, sigui de la ideologia i la condició social que sigui.

-És suficient la publicitat per pagar el cost de la TV o teniu subvencions?

-Els anuncis que passen —que no

TALLERS CAÑELLAS — ROTGER

SERVEI OFICIAL

FIAT

SU FIAT

"LLAVE EN MANO"

FIAT UNO 60 IN 1.100 c.c.

- Limpia luneta trasera
- Faros halógenos
- Espejo derecho
- Luneta térmica
- Tapicería especial
- Tapacubos especiales
- Serie limitada

1.068.000 pts.

FIAT UNO 70 SX i 1.400 c.c.

- Todo lo anterior más:
- Inyección multipunto
- Check-panel
- Cerradura centralizada y cristales eléctricos
- Faros antiniebla
- Asiento posterior partido
- Cristales atérmicos

1.345.000 pts.

FIAT TURBO INYECCION

- Todo lo anterior más:
- Llantas aluminio
- Neumáticos anchos
- Asientos deportivos
- 118 c.v.
- 4 frenos de disco
- Volante en cuero

1.602.000 pts.

Clave

LLAVE EN MANO: IVA, transporte, matriculación, impuesto municipal, placas de matrícula, gastos gestoría, SEGURO ROBO 1 año y 2 años de ASISTENCIA EN CARRETERA

* Promoción incluida

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Lluçmajor)
Plaça Reina Maria Cristina, 12-B Tel. 26 89 12 (S'Arenal)

Lluc Tomàs, regidor d'hisenda

El pressupost municipal d'enguany puja a 1.641 milions

Els pressuposts de l'Ajuntament sempre són un tema que afecta i preocupa la ciutadania i els seus interessos. Per assabentar-nos sobre com es disposen els pressuposts d'enguany —els primers que administra l'actual govern municipal—, ens hem posat en contacte amb en Lluc Tomàs, regidor d'hisenda de l'ajuntament de Lluçmajor. Aquesta va ser la conversa:

-Quin és el pressupost global de l'Ajuntament de cara al 1992?

-Bé, el pressupost global de l'Ajuntament per a enguany és de 1.641 milions de pessetes. La composició d'aquest pressupost és, aproximadament, la següent: una tercera part per a despeses de personal, una tercera part per a despeses corrents —manteniment, etc— i una tercera part per a inversió. Més o manco, es reparteix així.

-Quins són els principals ingressos de l'ajuntament?

-Hi ha una cosa molt important, que és la contribució urbana. Després, l'aportació de l'Estat, i també les taxes o impostos especials: fems, aigües —tant netes com residuals—, permisos d'obres, etc.

ARA PAGARÀ MÉS GENT

-Pel que fa a la contribució urbana, l'oposició es queixa que n'heu davallat l'índex (com vàreu prometre), però que el nivell d'imposició fiscal ha pujat perquè heu augmentat les taxes...

-El que hem fet ha estat davallar el coeficient de contribució al mínim legal establert (d'un 1,45 a un 1'4). El que passa és que ara recaptarem a més gent. En valors absoluts, la contribució urbana ha pujat, però això és degut al fet que ara la gent pagarà menys, però pagarà més gent.

-Quin augment hi ha, tant en ingressos com en despeses, respecte del pressupost de 1991?

-S'ha aplicat un nou impost sobre

noves construccions, a partir del desembre passat, amb el qual hem recaptat 33 milions dels 150 prevists. Després, hem anat a racionalitzar els impostos. Hem hagut d'apujar la recollida de fems perquè és una taxa, i les taxes, per llei, han de recaptar el suficient per cobrir les despeses que suposen.

Hem estat més valents que l'anterior govern, perquè hem endeutat l'Ajuntament. No queda més remei: els ingressos corrents no basten per a inversió, tan sols per a despeses corrents i prou. Mentre no canviï la financiació dels ajuntaments, per a poder fer inversió caldrà endeutar-se.

-A quant pugen les despeses de personal?

-Aproximadament, com ja he dit abans, és una tercera part del pressupost, però els problemes que hi ha hagut amb el sistema informàtic encara no ens permet de desglossar totes les partides una per una. Confiam que d'aquí a un mes o dos ja podrem parlar de xifres exactes.

HI HAVIA HAGUT MASSA CONFIANÇA A L'HORA DE PRESSUPOSTAR

-Quins préstecs i interessos s'hauran d'afrontar?

-Hi ha un desfasament de sis-cents milions de pessetes (i som optimista, encara podria ser més gran). De totes maneres, el principal del préstec per corregir aquest desfasament no s'haurà de pagar fins d'aquí a tres anys. Ara, el que hi ha per pagar són 108 milions d'interessos i 20 o 30 milions de tornada de principals de préstecs anteriors. És una quantitat considerable, però això és degut al desfasament pressupostari i a no haver-se endeutat abans: havia una alegria massa gran, una confiança fictícia a l'hora de pressupostar.

-Com ha estat repartit el pressupost segons les diferents àrees de l'Ajuntament?

-Bàsicament, es mantenen els mateixos barems. S'ha doblat el pressupost per a Turisme —encara que

EURO - IDIOMAS
Lluçmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Lluçmajor Tel. 66 1133

només suposa pujar d'un milió dues centes mil pessetes a tres milions—, però en general es tracta dels mateixos barems. Indústria hauria crescut, però les circumstàncies no ho han permès. De moment, no podem afrontar les despeses que suposaria la construcció del polígon, que significaria un endeutament de més de mil milions. Per tant, s'ha hagut de delegar a GESTUR no tan sols la construcció del polígon, sinó també la forta inversió que suposa.

-De fet, darrerament hi ha hagut bastanta polèmica respecte del polígon. El PSOE diu que el sistema de venda de sòls de GESTUR dona lloc a l'especulació...

-No, no és així. El conveni amb GESTUR estipula que, en un termini de 4 o 5 mesos s'ha d'haver venut el 60% dels terrenys. Sembla que això serà possible. Després, els propietaris han d'haver edificat els terrenys —o, com a mínim, haver tret el per-

mís d'obres— en un termini de 4 anys. Si no s'ha fet així, aquests terrenys, aleshores, podran ser venuts a tercers. L'especulació, doncs, no és possible.

ENS TROBAM EN UN ANY DE TRANSICIÓ

-Quines inversions estan pressupostades? Són inversions promogudes per l'actual equip de govern o són continuïtat de les que va aprovar l'anterior consistori?

-Ara, ens trobam en un any de transició. Cal acabar el que està començat i devers un 50% de les inversions es destinen a obres no acabades. Quant a inversions noves, també n'hi ha moltes d'importants: la bassa reguladora de la depuradora de Pere de Son Gall, el Centre de Salut...

-L'IAE, com s'aplicarà? Com s'ha ramificat el municipi per a aquesta aplicació i per què?

-Quant a l'IAE, hem de dir que no suposarà un augment de la pressió

fiscal, perquè recaptarem a més gent —la qual cosa significa haver de pagar menys— i perquè aplicarem els índex mínims contemplats per la llei. Per a la seva aplicació, s'ha ramificat el municipi en tres zones: la primera comprèn la Plaça d'Espanya, l'Avinguda Miramar, l'Avinguda en la República i l'Avinguda i Europa; la segona abasta els cascs urbans de Lluçmajor i s'Arenal, i la tercera, les urbanitzacions, s'Estanyol, Cala Pi... La diferència entre la zona en què l'IAE és més elevat i en la que ho és menys és la mínima: un vint per cent.

-El cànon de l'aigua, repercutirà sobre Lluçmajor o altres zones del terme?

-Sí que hi repercutirà, però positivament, perquè suposarà la construcció d'una macrodepuradora per a la zona costanera i una de més petita per a s'Estanyol.

-I finalment, com està el tema de la ja tan esperada auditoria?

-L'auditoria es farà. Fins ara no havia estat possible, però ara ja tenim tres milions pressupostats per fer-la. Nosaltres no creim que hi hagi hagut cap desfalc ni malversació de fons, però els comptes no quadre ni cal investigar per què. En el seu moment, tots els grups polítics —tant de govern com d'oposició— van estar d'acord a dur endavant aquesta auditoria i, per tant, és necessari que es faci.

**Benet LLompart
Sebastià Alzamora**

expert

ELECTRICA

Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n. - Tel. 66 06 08

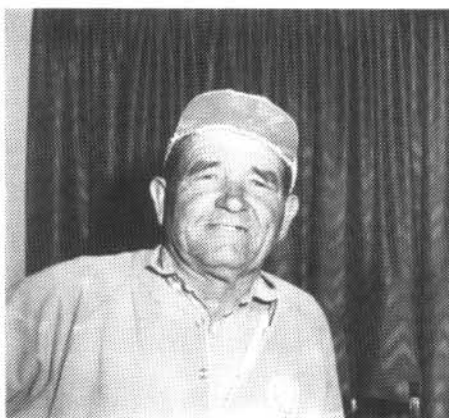
Creis que s'ha de fer la vaga general del dia 28 de maig?

DAVID LAGÜELA CORDAL
UGT

-Crec que tots hem d'aportar alguna cosa a la crisi però per una banda, el Govern Central passa molt dels treballadors i per l'altra els treballadors lluiten per aconseguir l'atur més que per un lloc de treball i això és molt greu per a un país.

Com a membre del sindicat UGT crec que s'ha de fer la vaga encara que a nivell personal tenc molts dubtes.

ANTONI COLOMAR PASTOR
Picapedrer

-Crec que per a la nació no és gens convenient. Si ho poguessin compondre aniria molt bé, perquè no hi ha cap vaga que no costi bastants de milions de pessetes.

MANUEL GARCIA MORENO
CCOO

-La vaga és important perquè respon a la necessitat de donar una resposta a l'atac frontal que té la classe obrera amb el govern neo-liberal del PSOE.

La classe obrera a partir del «decretazo» i a partir de la política de Convergència al Mercat Comú ha sofert l'atac més fort dels darrers temps.

S'intenta arribar a aquesta Convergència econòmica però sempre amb un cost social impossible i intolerable.

És necessària aquesta vaga general com a primera mesura, perquè supòs que hi haurà altres pressions més fortes perquè el «decretazo» surti del Parlament o del Govern Central.

PEP MÒJER NOGUERA
Empresari

-Pens que ben mirat no és bona per a ningú, ni tan sols per als obrers que la faran. Pens que serà com una baralla entre germans i arribar a aquest extrem ens durà conseqüències que molt poca gent equilibrarà amb el valor real obtingut després de la vaga.

JULIÀ GARCIA PAZO
Cambrer

-Estic totalment d'acord amb la vaga de dia 28 perquè amb aquesta vaga hi haurà una unió general de treballadors.

Ens volem beneficiar i adquirir més igualtat amb altres nivells socials. Volem acabar amb la llei de Solchaga.

LA
FINESTRA

AVANTATGES DE LA URBANITAT

Diuen que el civisme i els bons costums són a punt de tornar. Tenc a mà el suplement d'un diari barceloní que titula un extens reportatge «Ansias de urbanidad». S'hi parla de la recuperació d'unes normes cíviqes caigudes en desús i ara de nou recuperades. Mestres i polítics en són els valedors en una ciutat olímpica que per iniciativa municipal edita manuals i per decisió autonòmica els difon per l'escola. A força de ser tants i d'estar tan espessos, la gran ciutat deu voler recuperar la mínima dosi necessària de seny perquè la convivència no s'hi enfonsi. El mite noucentista, adesiara retorna.

A més distància, enmig de la realitat vilatana i insular, un pensa que unes certes dosis d'urbanitat no hi són gens sobrerres. Ben segur que no és tracta de demanar el retorn d'uns codis de comportament coercitius i d'arrel autoritària, d'unes normes d'inspiració merament confessional o de to cursi i passat de rosca. Tanmateix, però, ara que l'ecologisme s'estèn (viure respectant l'entorn) i que el jovent se sap ben vestir (viure respectant l'estètica), un cert acatament de les maneres si que sembla necessari.

Educats i avesats en el cultiu de les formes, imaginem alguns mals glops de la vida quotidiana que ens podríem evitar en qualitat d'agents o de pacients. Per posar-ne només qualche exemple escrit a rajaploma no ens és difícil imaginar que ens acostariem a tenir una

ciutat neta i més o menys endreçada, on l'escampadissa de papers i deixalles seria oportunament previnguda i evitada. Els animals de companyia, especialment cans, deixarien de fer-se odiosos perquè haurien cessat de ser dipositaris de llefiscoses molèsties mal emplaçades sobre la ruta dels nostres passos urbans. Motocicletes i altres vehicles motoritzats aminorarien estrèpids, enmanacions i velocitats. Els equipaments urbans de parcs i jardins i el mobiliari d'establiments del comú —per exemple escoles— no rebrien el càstig de maltractes devastadors i la seva durada s'allargaria en condicions fins a límits raonables. En fi, a taula, dins l'àmbit casolà o en establiments públics; les menjades dels comensals se succeïrien sense vel·leïtats concertístiques a força de xarrupeig i masticacions ostentatòries. No en parlem ja de la discreció amb què es produïrien les potser inevitables incontinències fisiològiques en comptes de donar-los franca i renouera llibertat, onsevulla que tinguin la dèria de voler eixir.

Bromes a part, tanmateix, el fons de la qüestió és cert: ens cal un comportament adequat per viure en societat. Al capdavant, però, si el fons i la forma són sempre inseparables, també les bones maneres són indestriables de la moral cívica. Com deien els clàssics —ells que ja ho sabien tot—, no hi ha ètica sense estètica.

Macià Garcias

HAMBURGUESES

«PERROS»

«PINCHOS»

«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

PETITONS

**ARTICLES
INFANTILS**

**LLISTES
NAIXEMENT**

De 0 a 10 anys

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

LA SENALLA DELS OUS

1-L'abnegada labor de sor Teresa en favor dels malalts de la vila.

2-La participació de la Dra. Francisca Ramon i del Dr. Mariano Rosselló en importants reunions científiques de les especialitats respectives, la genètica i l'andrologia.

3-L'alegria del diumenge de Pasqua amb el sermó de l'Enganalla i la processó matiner amb música i salves de contrapunt.

4-El llibre de Segura Salado sobre les torres de defensa del litoral.

5-La sembra d'arbres per carrers i places que fins ara només tenien asfalt.

6-El poema «Elogi dels diners» d'Anselm Turmeda com a esca publicitària per fomentar la lectura de llibres.

1-La coincidència que un alt càrrec de l'Insalud de Balears s'anomeni Gaspar Tamborero i les sospites que ha fet néixer sobre si és el batle desfressat de foraster per cobrar un altre sou oficial.

2-Els rumors que corren sobre la necessitat de pagar determinades quantitats a segons qui per obtenir favors urbanístics. Si és així, s'haurà d'anomenar l'impost reaccionari.

3-El fet que el català estigui totalment absent de les esqueles mortuòries que utilitza una de les funeràries que treballen per Llucmajor.

4-El nacionalisme espanyol que fa resorgir els esdeveniments i les commemoracions del 92.

5-La quantitat i la qualitat dels bassots que es formen pels carrers del poble just que ploquin quatre gotes, i les inundacions i molèsties casolanes que solen provocar.

6-Les «millores» que ha aprovat el govern del PP-ASI perquè Gestur Balear tregui una bona tallada de milions a costa d'encarir els preus del polígon.

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

Carles Costa, reelegit president de l'associació de premsa forana

Carles Costa fou nomenat president de Premsa Forana a Sant Joan el passat dia 7 d'abril.

Aquest col·laborador de la revista «Damunt, damunt» de Sant Joan ja havia estat president d'APFM en altres ocasions i concretament els dos darrers anys.

De les 48 publicacions de la Premsa Forana, participaren a la votació representants de 32 publicacions, els quals s'havien reunit a la nova seu social estrenada recentment.

A la convocatòria d'enguany s'estrenava també el sistema d'elecció de president en dues rondes. A la primera, les 32 publicacions representades elegiren el 7 components de la junta directiva d'un total de 8 candidats presentats i a la segona, els set membres de la junta elegiren Carles Costa com a president, perquè tots havien renunciat a aquest càrrec.

Els resultats de les votacions foren els següents:

1. Votació de l'Assemblea:

-Maria Galmés de «Flor de Card» de Sant Llorenç, 31 vots.

-Nofre Arbona de «Bona Pau» de Montuïri, 22 vots.

-Jaume Taberner d'«Ariany», 22 vots.

-Miquel Adrover de «Ressó» de Campos, 20 vots.

-Biel Gelabert de «Es Molí Nou» de Vilafranca, 20 vots.

-Biel Company de «Mel i Sucre» de Sant Joan, 18 vots.

-Carles Costa de «Damunt, damunt» de Sant Joan, 18 vots.

2. Votació de la Junta:

-President: Carles Costa

-Vice-president: Biel Company

-Tresorera: Maria Galmés

-Vocals: Miquel Adrover, Biel Gelabert, Jaume Taberner.

C. Julià

**Ahora tu Renault 21
con Aire Acondicionado por el mismo precio.**

A todas las ventajas que te ofrece la gama Renault 21 en condiciones de financiación, ofertas personalizadas y amplio equipamiento, se añade ahora el aire acondicionado en cualquier versión y por el mismo precio.

Para que viajes de la primavera al otoño, sin pasar por los agobios del verano.

Renault 21. No lo dejes en el aire.

Para cualquier información, llama al 900 100 500.

Renault 21

Ven a verlo a: Promoción válida hasta fin de Abril para vehículos en stock.

BARTOMEU JAUME NADAL S.A.

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00 41
Sant Cristòfol, 6 Tel. 26 00 01 (S'Arenal)

XERRADES DE CAFÈ

A voltes amb el «decretazo»

Com acabarà aquest rebombori que s'ha armat amb el decret del Govern modificant el cobrament de l'atur?

-Això és molt mal de preveure, però si els sindicats i el govern de Madrid no arriben a un acord, poden passar moltes coses.

-I greus...

-Diuen que si els sindicats posen en marxa les vagues que anuncien, els perjudicats seran els mallorquins, perquè si es fan en temporada turística, els visitants es poden escalivar i anar a un altre lloc.

-I serà pitjor el remei que la malaltia...

-Sí el que es pretén amb les vagues és que el govern no retalli el cobrament de l'atur als treballadors, si els hotelers tanquen per manca de clients, de cada dia hi haurà més poca feina...

-I més aturats...

-I el problema es farà més gros...

-I de cada vegada haurem de pressupostar més doblers per pagar els aturats.

-Per tant, les vagues no semblen el remei més aconsellable per obligar el Govern d'en Felipe a canviar el «Decretazo».

-De totes maneres, crec que està mal fet tallar d'aquesta manera el cobrament del subsidi a uns treballadors que volen fer feina i no en tenen.

-Sí, però hi ha molta polissonada també, perquè n'hi ha molts que voldrien cobrar sense fer feina, i d'altres que en fan i cobren de ses dues bandes.

-Idò que els vigilin i els castiguin, però el que no es pot fer és deixar sense recursos econòmics els aturats honrats per mor d'aquests vividors.

-Per tant, és just resoldre el problema fent passar a tots per la mateixa rasadora...

-A veure si no hi ha d'altra manera, perquè quan una casa se'n va a fons, s'ha de tallar fins l'os.

-Sí, però han de rebre tots, i començar pels governants,

i donar exemple, cosa que no fan...

-Sí, sempre ho carreguen tot sobre el més dèbil, però els ministres, ex-ministres, governants, directors generals, viuen com «super» milionaris...

-Sí, vaja uns socialistes...!

-Ara, la darrera és que els presidents de Govern jubilats, tendran criats tota la vida, xófer i cotxe oficial, viatjaran de franc per tot el territori nacional, a més de tenir un sou que ningú no sabrà mai...

-I el que ens costa en Boyer i les cambres de bany de la seva «Porcelanosa»?

-I les despeses d'aquesta expedició a Sevilla?

-Diuen que aquesta exposició traurà per les despeses...

-Això ho veurem, o no ho sabrem...

-Mira, si la despesa pública és tan grossa i no es pot aguantar, no és just carregar tot el mort en un poble aturat que no té altres recursos que el seu jornal.

-Però això són capítols diferents.

-Són capítols d'un mateix llibre, el que passa és que la culpa la carrega sempre sobre el més feble...

-Sí, tant si són socialistes, com els altres... En això sí que no hem avançat ni una passa...

Un que escoltava

G.A.T. 687

EXCURSIÓ A L'EXPO VISITANT ANDALUSIA

-Parc de Doñana

-Escola Equestre de Jerez

-Córdoba i Granada

Sortida: dia 5 de juny

Arribada: dia 12 de juny

Preu: 69.500 pts.

I ara també al SUPERMERCAT PROHENS de dilluns a divendres de les 19 a les 21 h. Tel. 12 01 64 LLUCMAJOR C/ Maria Antònia Salvà, 38 Tel. 26 74 50 — 26 54 58 S'ARENAL

T&M INFORMATICA

C. Major 171 Llucmajor

Tel. 66 17 15

Programació standard

fi a mida

Consulti preus

d'impressores, monitors

i subministres.

Ordinador AT 16 Mhz. amb disc dur de
44 Mb., monitor VGA i 1 Mb. de RAM.

139.900 pts. + I.V.A.

Impressora laser 8 p.p.m.

~~239.900+I.V.A.~~ 199.900+I.V.A.

Ordinador 386-25 amb disc dur
de 84 Mb., 2 Mb. RAM i monitor
VGA en color

~~329.900+I.V.A.~~ 269.900+I.V.A.

ETERNA, S.A.

Compañía de Seguros

Obre noves oficines per estar prop de vostè i oferir-li els nostres serveis amb la major professionalitat.

Aprofiti la nostra proximitat i s'informi sobre els nostres productes. Són del seu interès

*Seguro
Multirriesgo
Familiar*

Funerària Nostra
Senyora de Lluc
Santa Maria

ACOSTAU-VOS

Informació: SEBASTIÀ SALVÀ BALLESTER
C/ Mateu Monserrat, n° 19. Tel. 66 13 38
(Llucmajor)

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

A partir del 12 de maig el Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atendrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

La Banda de Música de Lluçmajor, 150 anys d'història

Actuació de la Banda de Música de Lluçmajor, juntament amb la de Pollença i els Cors de Sóller, Pollença i Bunyola, per celebrar l'Any Europeu de la Música (Desembre 1985)

A la vila de Lluçmajor de la Província de les Balears, als trenta dies del mes de juny de l'any 1842. Avisat amb anterioritat l'Ajuntament en Ple i reunits els regidors que sotscriuen en aquesta Sala capitular sota la presidència de Don Joan Caldés, Batle de primer vot després de llegida i aprovada l'acta que precedeix la sessió, aquesta es va obrir, fent lectura de l'apartat 3 que diu així:

«Lectura d'un Ofici de la Diputació Provincial datat a vint-i-vuit del corrent per la qual cosa s'aprova la dotació del Mestre de música de dos-cents-quaranta reals mensuals i en la seva vista es va acordar de nomenar com a tal mestre D. Jaume Barceló, professor de música sota els pactes que s'expressen a continuació:

1.- Serà obligació fer 4 hores de classe diàriament.

2.- Tendrà obligació el mestre de comparèixer en totes les ocasions on

es reuneixin la Milícia nacional.

3.- El mestre tendrà l'obligació d'admetre 24 alumnes que nomeni l'ajuntament.

4.- El mestre haurà de presentar-se amb els seus alumnes tots els dies de festa a tocar retreta a la casa consistorial.

5.- L'Ajuntament donarà un reglament per al govern interior de l'escola i quedarà obligat a la seva observació.

En aquest estat es va acordar de donar coneixement a aquest mestre nomenat per a la seva acceptació com a director de l'escola el batle segon D. Antoni Taberner Salvà el qual l'ha acceptat».

Més endavant varen sorgir dues Bandes de música fins l'any 1903, i devers el 1912 hi havia a Lluçmajor tres bandes de música patrocinades pels partits polítics, Conservador, Liberal i una Independent però aques-

tes bandes tenien poca estabilitat perquè quan no governava el partit del qual depenien, s'esfumaven i tenien i tenien pocs assaigs però es va dur a terme la idea d'unificar les tres bandes per un dels directors, Damià Font i Monserrat, la qual cosa va arribar a aconseguir amb l'ajut d'altres directors i principalment amb l'incansable treball que va fer per tal d'aconseguir-ho el molt respectable D. Miquel Mataró Monserrat. L'ocasió de la unió de les tres bandes va ser un festival que es va celebrar a la plaça de Sant Bonaventura l'any 1920. Hi va actuar també la «Filharmònica Porrerenca». Després d'aquest festival la cosa va quedar com abans, però al cap de cinc o sis mesos, i amb motiu de la visita que va fer el nostre rector Sr. Pont a l'Illm. Sr. Batle Orzale de Bons Aires, ens va venir la idea d'obsequiar-lo amb una serenata en honor seu a la rectoria, i un altre cop ens vàrem

juntar els mateixos músics que havíem assistit al Festival i des d'aquest moment ens vàrem proposar de formar una única Banda. Seguidament es va procedir a la selecció dels components de les tres bandes sota la direcció dels tres directors, i la primera funció va ser el Dijous Sant de l'any 1921, i es va acordar de dirigir-les un director cada quatre mesos, això va ser el començament i després vàrem dirigir un any cada un».

Des d'aquesta data la formació de la banda anomenada municipal fins l'any 1930, va ser a judici de Damià Font l'època en la qual es va arribar a tenir en aquesta ciutat un conjunt musical bastant important, el nombre de músics que formaven aquesta Banda eren devers quaranta i així va continuar fins l'entrada al poder del gabinet Berenguer, quan els dirigents d'aleshores varen imposar un nou director que va ser acceptat en les mateixes condicions, però a la pràctica no va resultar així ja que aquests dirigents polítics varen estimar que convendria que continuàs en forma efectiva a la direcció aquest nou Director tot donant motiu al trencament per part nostra amb les esmentades autoritats quan veien que deixaven d'incomplir el que hi havia condicionat ja que volien imposar el seu criteri polític, i en veure que no podien disposar d'una banda en varen formar una patrocinada pels governants per motius que l'autoritat no els permetia de fer funcions, emportant-se els músics, privant de fer assajos i no hi hagué més remei que crear una societat musical que es deia «La Lira Lluçmajorense» fins al present com a Banda Municipal i els músics quedaven fidels a aquesta Agrupació fins que va arribar el «Moviment Nacional» i els músics quedaren units, formant part de la Falange o Milícies, des de la data de formació de la «Lira Lluçmajorense» fins a l'actualitat com a Banda Municipal ha estat dirigida sempre pel seu director Damià Font i Monserrat, perquè la Banda que es va organitzar amb el manament del gabinet Berenguer es va dissoldre quan va esclatar el moviment Nacional i al llarg del temps en va ser el

MÚSICA DE LLUCMAJOR

BANDA DE

150 anys

1842 1992

director l'esmentat abans Damià Font Monserrat fins l'any 1956 donant coneixement a la batlia i corporació municipal perquè a causa de la seva avançada edat fos rellevat del càrrec de director, però acceptant proposta de la Directiva de la Banda el Sr. Font continuaria a títol honorari, així mateix tenint en compte les condicions d'aptituds i suficiència que concorren en la persona de D. Pere A. Jaume Garí, en el mateix any en què la banda era formada per 40 músics.

Les seves actuacions consistien a prendre part a les festes cívico-religioses, concerts, cercaviles, etc. però amb el pas del temps els músics s'hi formaren per poder tocar les orquestres de ball fins que la Banda va estar a punt de desaparèixer. Per motius de salut, va cessar a la direcció D. Pere A. Jaume l'any 1970, per manca de músics, la banda no es va presentar el primer de gener per acompanyar les autoritats a l'Ofici i, a causa d'aquesta mancança, el batlle de llavors D. Andreu Martín Burguera va cridar una comissió de músics encapçalada per D. Guillem Tomàs per tractar de reorganitzar la banda. Això es va dur a terme nomenant com a director D. Antoni Jordi i començant amb una Escola de música perquè fos la cantera de la Banda, la qual cosa va donar bon resultat.

L'any 1975 aquell director cessà per motius de salut i s'anomena D. Joan Socies per ocupar el càrrec fins el 1977, però la Banda necessitava potenciar i ampliar els seus coneixements musicals de perfecció, i, enfront de la Banda de música i Escola

Municipal va recaure el nomenament del nou director en la persona de D. Vicenç Castellano Alcaide, un valencià enamorat de la música, i del seu historial, en podem destacar la formació de la «Banda Primitiva de Liria», i va participar als concursos d'Holanda, va estudiar als conservatoris de València i Palma de Mallorca. Actualment és professor música de la Banda Municipal de Palma. El primer concert que va dirigir va ser en l'homenatge popular al mestre director D. Damià Font i Monserrat, l'any 1975 i, aquest mateix any la Banda de música ofereix un concert al Teatre Principal de Palma on obté un gran èxit.

A més de les actuacions cívico-religioses, concerts, etc. l'any 1981 col·laboren amb la Banda de música del Col·legi Pare Mañanet de Barcelona.

L'any 1982, la Banda de música celebra un concert amb motiu de la bendició d'un nou estendard per a l'Agrupació i l'apadrinaren D. Joan de Vidal i Salvà (el Baró de Vidal) i la Sra. Enriqueta Polo Verdaguer, esposa de D. Vicenç Castellano.

L'any 1983, D. Vicenç Castellano comença classes de música als col·legis de S'Arenal, d'on la nostra Banda ja comença a tenir-hi integrants.

L'any 1984 la Banda de Música participa amb l'Orfeó Infantil i de Lluçmajor.

L'any 1985 pren part, juntament amb la Banda de Pollença i Coral Tramuntana en la commemoració de l'any Europeu de la Música.

El 86 la Banda de música de Lluçmajor participa a les Falles de València, especialment a la Falla Maestro Aguilar Centelles.

El següent any se celebra la Trobada de Bandes de música a Lluçmajor.

L'any 1989 se celebra la festa de Santa Cecília en homenatge pòstum a qui va ser gran impulsor de la Banda de Lluçmajor, Guillem Tomàs Ferretjans.

L'any 1991 la Banda participa al II Festival de Bandes de Música a Felanitx.

Arxiu Banda de Música de Lluçmajor

Gent de la Vila

Cristòfol Barros, sub-director de la Banda de Música

En Tòfol Barros i Vidal comparteix el seu ofici de treballador a la Indústria del Calçat amb la dedicació

plena i constant a la Banda de Música. Té 34 anys i en fa 20 que forma part de la Banda.

-Quina és la teva trajectòria musical?

-A la Banda de Música vaig començar amb un bombardí i l'he tocat sempre. Durant uns mesos vaig tocar el trombó a la Música del Govern Militar de Mallorca, quan feia el servei militar, però després vaig continuar amb el bombardí.

També vaig tocar una temporada el trombó i el fiscorn baix amb la Cobla de Sardanes de la Casa Catalana. Vaig estudiar piano i durant 12 anys vaig ésser l'organista a la Parròquia.

-Quina és la teva tasca dins la Banda?

-Tens el càrrec de sub-director. Quan el director no hi és dirigesc jo. Sóc el president de la Junta Directiva i a l'Escola de Música sóc professor de solfeig.

-Trobos que hi ha hagut canvis des dels teus inicis fins ara?

-Hi va haver un canvi molt important per tal que la banda pogués subsistir, d'això deu fer una quinzena d'anys i aleshores hi havia una vintena de músics.

Quan jo vaig començar el director de la Banda era en Julià Jordi i per problemes de salut el va rellevar en Joan Socies de Montuiri, però la cosa no va acabar d'anar bé... a més teníem idea de crear una Escola de Música i ell no ho podia fer. Va ser quan va venir don Vicenç Castellano (l'actual director) i amb aquest canvi la Banda va subsistir.

LA BANDA TÉ 55 MÚSICS

-Sou molts?

-Avui la Banda té 55 músics, compta amb un bon grapat de gent jove i sobretot amb alumnes de l'Escola destinats a la Banda.

-Quins instruments usau?

-Els propis d'una Banda, són els següents:

Vent-fusta: flautes, requint, clarinets, saxos, oboé.

Vent-metall: trompetes, trompes, trombons, bombardins, tubes.

Percussió: bombo, caixa, plats, timbals.

-Quan soleu actuar?

-Cada any solem fer les mateixes actuacions: per les festes religioses les festes populars i alguns concerts especials.

-Qui subvenciona la Banda?

-Funcionam amb la subvenció de l'Ajuntament per mantenir la Banda i l'Escola de Música. De fet la nostra seu és a les Oficines Municipals, a la segona planta, és allà on realitzam els assaigs i les classes de música.

-Com funciona l'Escola de Música?

-La finalitat de l'Escola és la de crear músics per a la Banda i per tant les classes que s'imparteixen van encaminades a això. Només tocam instruments de vent i de percussió.

Vénen professors titulats per impartir aquestes classes. Don Enric Palau és el professor de flauta, don Vicenç Castellano (el director de la Banda) és el professor de clarinet, don Vicenç Fontelles és el professor de percussió i Maria Cardell és la professora de solfeig.

HEM INTERPRETAT TOT TIPUS DE MÚSICA

-Darrerament la Banda de Música ha introduït innovacions. Com ha estat possible tot això?

-Avui podem dir que la Banda ha interpretat tot tipus de música: clàssica, espanyola, rítmica, música de Glen-Miller, etc. Tot això ha estat possible perquè s'han introduït tot tipus d'instruments, principalment de percussió, per poder fer aquestes innovacions i també per la bona direcció de Vicenç Castellano.

-Com veus el futur de la Banda?

-La Banda té un bon futur, perquè hi ha molts joves que aprenen música i l'escola iniciada per Guillem Tomàs a) Collet ja ha donat bons fruits i en seguirà donant per poder tenir continuïtat.

I ara després de 150 anys d'història la Banda de Música de Lluçmajor, sempre present i imprescindible a qualche acte festiu, seguirà el seu camí i cercarà nous horitzons amb la saba inquieta dels seus elements.

Coloma Julià

La pujada a Cura

És ja una tradició ben arrelada que, per un dia, el poble llucmajorer s'espolsi els seus maldecaps, inquietuds, fums i problemes per anar a Cura a menjar panades el diumenge després de Pasqua. Quan arriba el dia assenyalat, de bon matí es prepara la taleca i cap a la muntanya falta gent. Com una processó de formigues multicolors va desfilar tota casta de persones, algunes -la majoria- lluint el xandall de plàstic fluorescent amb unes espadenyes d'esport i uns calcetins blancs; altres -més inexperts en el tema- amb uns texans; els més preparats amb l'equip de muntanyisme complet; uns pocs -cada pic en queden menys- amb la boina militar plena de merescudíssimes insígnies, uns calçons de camuflatge, les ja clàssiques botes de soldat descordades i malgarbades i fins i tot la camiseta caqui amb l'anagrama COE 7, de l'Ejército Español; i els més atrevits descamisats, mostrant els ossos, els músculs o el greix, segons el que cada un tenguí per lluir.

Enguany, allà dalt, a Cura, abans que arribassin els primers pioners, ja hi havia una desena de persones que duïen totes una camiseta amb una inscripció i un dibuix: el Grup Muntanyisme Llucmajor. Custodiaven una baluerna feta de tubs de ferro i tauler d'aglomerat. La seva missió en aquell dia era fer una demostració d'escalada artificial i ensenyar i ajudar tota persona que volgués pujar per aquella improvisada bastida. Tanmateix l'èxit d'aquesta atractiva activitat va ser notable, tan notable que tot lo dia va estar envoltada d'un nombrós públic de totes les edats que pacientment feia cua per pujar per la paret fent front als siullos, aplaudiments i befes dels espectadors. Es pot dir que va ser l'al·licient més interessant i novedós d'aquesta diada, perquè pel que fa a la resta d'activitats que es van fer van ser tan destructives i rebutjades com sempre, com ja és un tòpic en la raça humana: els allotats i allotats de més mala entranya anaren a aquelles coves artificials a veure si trobarien qualche rata pinyada innocent a la qual fer fumar, beure cervesa i qui sap quines altres impertinències mortals; altres, més pocs, feren callar les belles remors de la naturalesa amb un aparell de música making, tecnopijó i renous infernals sem-

blants; gran part de matrimonis, parelles, famílies, solitaris i esbarts de jovenalla ompliren el puig de papers, llaunes, bosses i més brutors. Una altra vegada més vam tenir ocasió de saber qui comanda en aquest món, qui pot embrutar el qui li vengui de gust en el moment que vulgui i qui pot matar o impacientar animals indefensos durant el dia: la més irracional de les criatures: l'home (i la dona, és clar).

M'han arribat comentaris d'algaïdins que ens posaven -als llucmajorers- a parir, i crec que amb motiu. Ara bé, si realment ens molesta que

parlin malament de nosaltres amb raó i molta, el que hauríem de fer en aquesta ocasió és organitzar una altra pujada a Cura a peu, no per tornar embrutar més sinó per netejar el puig de totes les deixalles que vam abandonar el dia de la pujada a Cura. Només fa falta que algú doni la primera passa. I tant se val que sigui una activitat organitzada per l'Ajuntament, l'Associació de la Tercera Edat, les joventuts falangistes, el CIJ o els fumadors amb pipa. En aquest cas és l'acció i no l'actor qui compta. Seria un gest molt lloable.

Jaume Salvà

Centre de Rehabilitació i Recuperació Funcional Llucmajor

GIMNÀSTICA CORRECTIVA DE: Columna (escoliosi)
Peus plans
Manteniment

REHABILITACIÓ DE PACIENTS: Post infarts
Neurològics
Traumatològics

TRACTAMENTS

Cervicàlgies	Kinesiteràpia
Lumbàlgies	Laserteràpia
Varius (drenatges linfàtics)	Microones
Esquinç	Electroestimulació
Bronquitis	Ultrasons
Senusitis	Traccions
Proriasi	Corrents biodinàmiques
Artrosi	Tens

Lesions esportives

Assegurances: ASISA, SANITAS, PREVIASA, MARE NOSTRUM

Elena Avendaño Molina
Lic. fisioterapeuta
Col. 3622

Antoni Maura, 57 -
Llucmajor

☎ 12 00 64

Quaderns del Fum Major

De vent, llibres, històries...

El vent, que empeny i gronxa i malmena. Ha arribat a la vila alçant les banderes del distribuïdor automobilístic amb una mena de vaga glòria militar, desbaratant la placidesa monòtona dels brolladors, creant al parc arbori municipal remors de converses secretes i inquietants. Estem pels carrers el seu imperi de revolades, agita part damunt les tanques dels solars i els corrals branques curulles de llimones madures, de nespres que inflen; branques de figuera on encara creixen, grasses, les fulles; d'ametler que fan durar foravila dins els barris extrems.

Esperava el sol aquest primer, llarg, cap de setmana de maig i el maltemps em mena desorientat, com aquest tòpicament inacabable i rúfol horabaixa de diumenge de la mateixa manera que va desfer la processó del dijous sant, entre corregudes xopes de nins tamborers, maniobres apressades de passos i capellans revestits a l'emprar de paraigües negres. Igual que la brigada municipal corresponent, habillats d'apicultors, enrevoltant la farola de plaça, aprovant de despenjar-ne un eixam que hi havia cercant arrecer.

He reviscolat algunes d'aquestes hores esmorteïdes retornant, ara que ha fet vint anys que va morir, a la poesia de Gabriel Ferrater. I amb ella el record de la primera, captivada, lectura dins un tren que em menava de Sevilla a Barcelona, el «borreguero» de soldat de permís, tota una nit que es va resoldre en un matí atravesant paratges valencians com qui ja és a casa i sent la mar. En un dels poemes, dens d'esclatant veritat poètica, que més m'han sobtat, parla del vent, n'usa la imatge: Uns pins massa sensibles es revinclen / deixant sentir com se saben patètics / mentre compleixen aquest deure líric / d'expressió del vent, que arriba net... El vent, / quan surt del bosc, va tot podrit d'imatges».

BEZARES

He ajornat, amb aquesta lectura del nou llibre de poemes del bon amic Miquel Bezares que acaba d'editar la barcelonina Columna. En tenc, de totes maneres, prou coneixements fragmentats per ja recomanarte, amic lector, la lectura d'aquests textos, que són la reescriptura d'uns altres que havien precedit la redacció de «Carnaval». El títol és Crònica del Desfici. Ja en tornarem a parlar.

MAGRA CELEBRACIÓ DEL DIA DEL LLIBRE

Tal vegada no acaba d'ésser correcte que, precisament jo, retregui el tema.

Certamen, el Senyor Mateu Monserrat, venc a dir, el responsable en matèria cultural de l'actual majoria municipal, ens va donar a l'Obra i a mi totes les facilitats per l'acte de presentació del meu Tebeo. Ho torn a agrair públicament, ho valor, certamen, com es mereix. I par això em sap greu haver de tornar a renyar a Don Mateu. Però no és tan difícil ni tan car organitzar alguns actes de difusió de la lectura, aquesta pràctica que és als fonaments de la civilització occidental. I n'he enyorat algun. Probablement, la renyada s'hauria de fer extensiva a d'altres sectors organitzats de la ciutadania. Llegireu, per cert, els versos actualíssims d'aquell frare renegat de la Mallorca medieval que l'Obra Usà en la seva mini-campanya de publicitat llibresca?

LES TORRES MARÍTIMES I LES HISTÒRIES DE LA HISTÒRIA

Certament, així com és cert que convé aprofitar les festivitats públiques, també ho és que qualsevol dia

és bo per a aquestes tasques. Així, és d'aplaudir que es presentàs a Lluçmajor, ja fa un cert temps, el volum sobre «Les torres marítimes de Lluçmajor» obra de Josep Segura Salada que ha editat l'Institut d'Estudis Balears. Probablement aquesta mena de llibres d'història local, no facin

cap aprofitació majúscula al nostre coneixement de la teranyina de la història. Però retreuen materials que poden servir a altres historiadors, i, a mí, m'agraden perquè em permeten conèixer millor el meu entorn, el lloc que he triat com a meu, i omplir-lo d'històries, del batec de la vida real de persones que ni feres res o casi res de grandiosos o extraordinari, excepte viure la vida que els va tocar. Com em permeten tastar alguns glops de la meua llengua com era usada, aquí mateix, per uns avantpassats que li feren de pont cap a nosaltres i tal vegada hi deixaren l'empremta del seu viure. Glops de la seva bellesa elemental, de la seva realitat, el sol coneixement de la qual hauria de bastar per fer callar avergonyits tota casta de blaveros, ignorants panxacontents, insidiosos puputs i demés inventors de modalitats que, a l'hora de posar-hi el dit com Sant Tomàs no eren tan salades com diuen.

Tant em plau saber que l'any 1702 Antoni Cardell «Capó» substituï al difunt Miquel Mut com a torrer a Cala Pi, plaça que encara ocupava l'any 1757, Cardell de més fortuna que un Bernat, que fou elegit per a la feina el 1706 i moriria sis anys després, com m'emociona llegir la carta que, al maig del 1567, enviava el Batle al Virrei: «circa dues hores a passar la matinada, és arribat en la present vile Michel Ferrer, altre de les guardes del cap Blanch, dient que la nit pessada, a cosa de una hora de la nit, lo castell de la Illa de Cabrera

havie fet tres focs significant que en la dita Illa ha tres fustes de inimi-chs».

PUBLICITAT MARINERA

Ja veis que, això de Cabrera, als batles de la vila, fa segles que els preocupava, tot i que el d'ara escriu les cartes demanant m'es «fustes» o «fibres de vidres» enemigues de la conservació del Parc Nacional.

Ja que anam de navegacions, «Mar y Barcos» és una revista que s'auto-defineix com «La publicación náutica española de mayor difusión». Es un colorí farcit de publicitat, entre la qual, a la pàgina 48 del número 24 em crida l'atenció un anunci d'una pàgina. «El paraiso mediterráneo» diu a damut una foto que ocupa mig anunci i mostra una bella vista aèria de les penyes de Migjorn. A la part esquerra de la meitat inferior de la pàgina «Llucmajor. Mallorca», a la dreta, orlant una altra foto aèria, de Cala Pi aquesta, una recatòlica així «llucmajor es el espacio que besa el mar mallorquín desde la Bahía de Palma hasta Campos, a lo largo de una costa que languidece entre finísima arena blanca o se trunca agreste y majestuosa para abrirse al navegante en calas de ensueño. Su costa ofrece dos puertos deportivos en el enclave de un mar prácticamente navegable durante todo el año, escenario perfecto para el desarrollo de los deportes náuticos» I segueix així per acabar «Si quiere vivir el mar, venga a Llucmajor, el paraiso mediterráneo». I llavors diuen que no hi ha imaginació, que no queden poetes lí-

rics. Tants d'anys de passar pena, si m'ho haguessin dit abans, que el paradís era això... per cert, S'Arenal dels hooligans, és el paradís mateix o just el purgatori, com si diguéssim?. Bé, això és l'anunci, sense cap indicació de qui l'ha pagat.

A la pàgina set de la mateixa publicació hi ha una polèmica entre un responsable d'ICONA i el director de la revista obre Cabrera, i a la 9 l'Editorial destaca, a mitja pàgina amb foto, «Doce mil firmas legalizadas contra la Ley de Cabrera, i, a la 11, una secció de «Suben y Bajan», i a que no endevinariau mai qui és el que més «sube», per amunt per amunt, amb foto, idò Gaspar Oliver: «El alcalde del municipio de Llucmajor sigue subiendo por su labor al frente de la libre navegación en aguas de Cabrera. De las casi 15.000 firmas que ha conseguido para varia la Ley de Cabrera, 12.500 han sido legalizadas, lo que ha supuesto que fuera la primera iniciativa legislativa popular que prospera en España» Idò, mirau si és petit el món. I llavors diuen que la mar és gran i fa forat i tapa...

Amb tanta llibertat de navegació, podríem aprofundir en la idea i decretar llibertat de circulació per les carreteres i carrers del terme. Clar que, amb el desori que em trob cada dia pels carrers, tal volta ja l'han promulgat i no m'ho ha dit ningú.

TOMEU JAUME

Llançat l'invent a la paperera més pròxima, cerc algun succés amable que em reconcilli amb les acaballes

d'aquest pont de pluja i vent. Deix sonar el disc compacte que ha editat la Universitat de les Illes Balears, dedicat al compositor Joan Maria Thomàs. Una obra magnífica en tots els sentits, així m'ho sembla, dedicada a qui l'any 36 va fundar a Llucmajor la Coral Santa Cecília de veus blanques. Vuit dels 22 talls del compacte recullen tota l'obra pianística de Mossèn Tomàs, interpretada pel llucmajorer, i bon amic, Tomeu Jaume. Record vivament el concert que, amb aquestes mateixes obres i alguna més adaptada al piano de la partitura original per orgue, ens oferí al Convent, així com l'interessant i, en més d'un punt, emotiu, debat que l'acompanyà. Fa, d'altra banda, molts d'anys que conec l'admiració d'En Tomeu pel qui fou mestre de sonpare, el mestre Medeta, que fou director de la banda i ens deixà, just que fós això ja seria molt, la «Marxa al Sant Crist de l'Esperança», que, just per escoltar-la, fa que s'ho pagui assistir a les processons del Dijous i el Divendres Sant.

Hi ha molts de temes que mereixen parlar-ne més extensament, com tots aquests ponts que lliguen la ciutat d'ara amb la ciutat de memòria que la sustenta, i a vegades es manifesta tan públicament com dos pino-tells renascuts des d'un topònim que semblava condemnat a la plaça que els deia sempre en el seu nom, per obra d'algun edil o jardiner a qui vull retre personal homenatge abans de posar, per aquest mes, el punt i final. Maldament només sigui per la nova verdor, perfumada de sabar, d'un vell topònim.

Miquel Cardell

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16.30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

Mercat Comú. Pla Conferència -Maastricht- Vaga 28 Maig

Sembla un enunciat kafkià, però té lògica. Una gran lògica per als treballadors i capes populars d'aquest país. Ens varen vendre la moto de la «modernitat», des de la majoria dels sectors polítics i sindicals que consideraven la voluntat europeïsta (Mercat Comú com a símbol de progrés, com la panacea per a tots els nostres mals endèmics). Només un grup de «nostàlgics» advertíem públicament els mals irremediables d'entrar a l'Europa dels mercaders, a l'Europa de les multinacionals. Ara, bastants d'aquests «europaconvertos» s'adonen que no hi ha paradís sinó que aquest paradís és ple de romaguers i de bestioles i que ningú no s'hi pot ficar amb aire bucòlic i confiat. D'al-

tres divaguen amb l'argument que «a Europa sí», però no d'aquesta manera. Les classes i castes poderoses d'aquest país reafirmen la seva posició europeïsta encara que són conscients del gran desgast social que això comporta. Però ja se sap: «Yendo yo caliente, y ríome de la gente».

Els qui mantenen la tesi que «a Europa sí, però no d'aquesta manera», no entenen que les mesures econòmiques que surten de la llei de Convergència no són només culpa del govern de la nació. Cal dir-los que aquest Pla de Convergència -on és inclòs el «Decretazo»- té l'origen a Maastricht, en una política que pa-

reix de Brusel·les, punt neuràlgic i central de l'Europa mercadera que està projectant la burgesia internacional. No tract d'eximir responsabilitat al PSOE i la seva abdicació de sobeïria davant els sectors de la CE, però no podem desconèixer que els eixos fonamentals de la política econòmica per als països membres de la CE es marquen en els centres de decisió d'aquesta comunitat. Així s'especifica amb una claretat mitjana en l'articulat del tractat de Maastricht, si no fos així, ¿com s'explicaria tant d'enrenou per dir que «s'ha avançar enormement en el processos d'unitat política? No hem d'oblidar que per a ells unitat vol dir centralitat de decisions. És a dir, des de Bru-

JAIME LLULL RODRIGUEZ

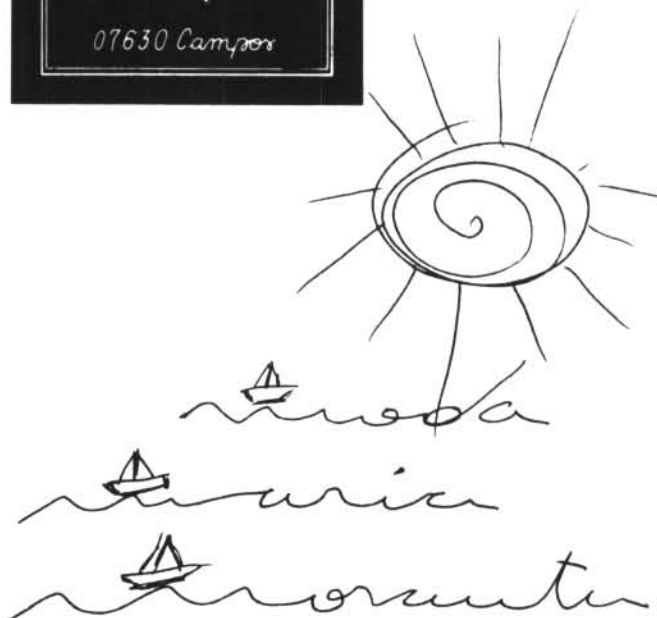
*INSTAL·LACIONSELÈCTRIQUES

Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

* INSTAL·LACIÓ DE COMPTADORS

Canvis de tensió
Contractació de comptadors

C/ Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 42 85 66

DEL MOTOR I DE L'AUTOMOBIL.

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

automòbils

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

sel·les es prenen els acords i des de Madrid, com a molt, després de discutir, s'aplica.

Els processos polítics i històrics no són casuals. El Pla de Convergència que no és res més que un pla d'ajustament dur -que el PSOE i la burgesia catalana i basca (CIU i PNV) ha elaborat-, conté un paquet de mesures antiobrereres i antipopulars destinades a plasmar una estructuració europea que garanteixi, desenvolupi i aprofundeixi en la política de lliberalització, de privatització, de retalls de les prestacions socials i en les llibertats, d'increment de la carestia de vida i de construcció dels salaris.

És en aquest context, en què s'estén la creació de la llei Corcuera, que amb el pretext de la lluita antidroga, introdueix elements coactius per lluitar contra els piquets sindicals. S'estén la redacció de l'articulat de l'avantprojecte de la futura llei de Vaga. Avantprojecte que anul·la d'arrel la vaga contra projectes de llei o lleis injustes contràries als interessos dels treballadors perquè diu: **QUE NO ES POT OBSTACULITZAR EL LLIURE DESENVOLUPAMENT DE L'ACTIVITAT PARLAMENTÀRIA.** Fixa terminis i requisits que ens recorda la llei franquista de conflictes laborals. Promet al Govern «imposar un arbitratge obligatori quan les circumstàncies siguin

greus per a l'economia nacional», segons el seu criteri, és clar. Obre les portes a empresaris públics i privats perquè puguin contractar esquiroles. Penalitzarà els sindicats amb la retirada de les subvencions. Obre la porta a les sancions i comiats massius. Un avantprojecte de vaga, en una paraula, la filosofia del qual es basa en el fet que els treballadors estiguin fermats per curt. Des de la meua òptica som dels qui defensem el principi que la millor llei de vaga és la que no existeix i dels que proclamen que la garantia dels serveis mínims essencials l'han d'establir els treballadors com a única forma de garantir el dret irrenunciable de vaga. La resta significaria entregar a tots els enemics dels treballadors l'eina més preuada de la lluita de classes.

I és des d'aquesta estratègia antiobrerera i antisindical que la nostra burgesia ben representada pel govern del PSOE, aprova un decret llei (anomenat popularment «Decretazo») pel qual el nostre apropament a la Comunitat té com a cavall de batalla la reducció de la inflació, el dèficit públic, el deute públic i els tipus d'interès. La posada en pràctica d'aquest decret comporta el retall de les prestacions per atur, el període i la quantitat. Amb el nou sistema, un treballador haurà de cotitzar 12 mesos per tal de poder percebre prestació de 3

mesos. Aquesta prestació representa el 70% de la base reguladora. ¿Com s'ho muntaran els fixos discontinus? ¿I els treballadors de les 17 formes més de contracte eventual?

Una de les comunitats més perjudicades en aquest context europeista és la nostra: a la situació ja preocupant dels efectes d'un model de creixement econòmic basat fonamentalment en el sector de serveis marcat per l'estacionalitat, hi hem d'afegir ara les gravíssimes conseqüències que per a mils de famílies (persones de carn i os) tindrà l'aplicació pràctica d'aquest decret llei. Dit en altres paraules més crues: Quasi 80.000 persones a Balears es poden trobar aturades i sense assegurança d'atur.

El que s'ha exposat anteriorment crec que són motius suficients per justificar una vaga general el 28 M: i totes les mobilitzacions que siguin necessàries. Però sobretot perquè hom reflexioni sobre les conseqüències que sobre les classes obreres i populars tenen les polítiques no lliberals i que a les Illes estam sense cap referència pràctica capaç, per ella mateixa, de combatre-les. Cal un projecte alternatiu nacional i unitari de canvi en la perspectiva de dissenyar un projecte diferent al neolliberal que patim avui.

Manolo García Moreno
Secretari Organitz. PCB
(Partit de Comunistes de Balears)

Així presenta el seu equip ASI

Creim que encara que succeeix a Manacor, la presentació d'ASI a aquell poble és d'interès local.

Com que no hi érem no podem opinar referent a l'esdeveniment ni respecte del que Sr. Rabasco o del seu president local, Sr. Gabriel Sunyer varen dir, però per tal que els llucmajorers i arenerers sàpiguen de què va la cosa, reproduïm aquest escrit que, referent a l'acte de presentació, es va publicar a l'edició del «Diario de Mallorca» de la Comarca de Manacor.

Dia del llibre. Sant Jordi 92

Fa un parell de setmanes va ser el dia del llibre: aniversari de la mort de Cervantes i Shakespeare. Dia de Sant Jordi. Seria repetir massa. Contar la història de l'autor del «Quixot» i «Hamlet»... Tampoc no faré publicitat de llibres, tot i que crec que és una gran inversió.

Potser seria interessant reflexionar un poc sobre la figura del poeta. Reduint el sentit del mot, direm que el poeta és aquell que escriu poemes, entenent per això una successió de versos i estrofes... Però un poeta és molt més. És sens dubte la persona que es deixa encisar per la bellesa que l'envolta. És aquell que es capaç d'impressionar-se pel món. Que va pel carrer, que va per la vida, que

viu la quotidianitat i la normalitat amb il·lusió. I la cruesa i els desastres del món, són per a ell un repte i no una frustració.

El poeta és l'apassionat de la persona. És l'enamorat entranyable de l'altre. Aquell que vol comunicar-se amb el llenguatge del cor i la mirada. El poeta és contemplatiu de l'home i la dona, d'aquell veïnat que et saluda els matins, d'aquell nin que juga a la pilota, d'aquell pobre que demana almoïna, de l'amic que ens estima, del pare i la mare... El poeta és aquell que adreça la seva vida en favor de la humanitat, perquè l'home és la gran expressió de bellesa.

I d'això el poeta en fa una obra d'art. Ho expressa, ho mostra els al-

tres, els altres poetes, o a aquells que ho podrien ser. L'obra d'art potser serà una novel·la, un poema, una partitura, una pintura, una mirada, una besada, un gest, un compromís social amb els més pobres, una criada per telèfon a aquell que ho passa malament.

I és que de poetes, n'hi ha més dels que ens pensam, perquè són moltes les persones que volen passar d'una actitud d'enuig, d'angoixa, de desil·lusió, a una obertura a l'engrescament, a l'optimisme i a l'esperança. El gran poeta és aquell que vol parlar, escriure i comunicar-se amb el llenguatge de l'amor.

Aquesta és la gran obra d'art, la literatura més sublim.

Toni Vadell i Ferrer

DOS VOLTORS MORTS: MÉS URGÈNCIA A LA FEINA

Els primers dies de juliol, fórem avisats de la troballa a Llucmajor d'un voltor negre mort. Es tractava d'una femella adulta, amb símptomes de mort per intoxicació. Desgra-

ciadament, a finals d'agost, trobarem un nou exemplar, probablement mort a les mateixes dates, a un punt molt pròxim. Aquest era l'exemplar procedent d'Estònia, alliberat l'any passat.

Els anàlisis efectuats permeten descartar la mort per escricnina, piridines o cumarines, o altres tòxics menys corrents. Lamentablement, l'estat dels animals no ha permès analitzar organofosforats, un altre possible tòxic, de vegades utilitzat a Mallorca contra els corbs o altres animals. La hipòtesi de la mort per verins, sense estar confirmada, es manté com a la més probable.

Els agents forestals de la Conselleria han desenvolupat una intensa tasca d'investigació per aclarir les circumstàncies de la mort dels animals, i no ha estat possible. A la vegada, s'ha insistit personalment a tots els pagesos, propietaris i veïns als que ha estat possible, de la perillositat, riscos i fortes penes de l'ús clandestí de verins. Aquest autèntic atemptat ecològic, que es demostra tan perjudicial, requereix tota quanta ajuda sigui possible aportar, i es prega a tota persona que tengui coneixença d'aquesta pràctica, d'avisar a la Conselleria (725840, ext.247) per fer possible una intervenció immediata.

La Conselleria dissenya una nova campanya contra l'ús de verins, a desenvolupar en els propers mesos, per evitar que un nou accident es pugui produir, posant en perill la feina i la dedicació de tants d'anys i tants d'esforços per la conservació del Voltor i totes les espècies de la natura illenca.

EL VOLTOR, EN PERILL D'EXTINCIÓ

L'US DE VERINS PER MATAR CORBS ESTÀ EN PERILL. ES TRACTA D'UNA FEMELLA ADULTA, AMB SÍMPTOMES DE MORT PER INTOXICACIÓ. DESGRACIADAMENT, A FINALS D'AGOST, TROBAREM UN NOU EXEMPLAR, PROBABLEMENT MORT A LES MATEIXES DATES, A UN PUNT MOLT PRÒXIM. AQUEST ERA L'EXEMPLAR PROCEDENT D'ESTÒNIA, ALLIBERAT L'ANY PASSAT.

PAGÈS, NO USIS VERÍ.

LA ÚNICA MANERA DE EVITAR LA MORT D'ESTOS ANIMALS DOMESTICS ES TRACTA D'UNA FEMELLA ADULTA, AMB SÍMPTOMES DE MORT PER INTOXICACIÓ. DESGRACIADAMENT, A FINALS D'AGOST, TROBAREM UN NOU EXEMPLAR, PROBABLEMENT MORT A LES MATEIXES DATES, A UN PUNT MOLT PRÒXIM. AQUEST ERA L'EXEMPLAR PROCEDENT D'ESTÒNIA, ALLIBERAT L'ANY PASSAT.

GOVERN BALEAR
Conselleria d'Agricultura i Pesca

El Peugeot 106 ha sido elegido "Coche importado del año" en la 19 edición de Premios Nacionales del Motor que concede la revista Motor Mundial. El jurado premió su importante aportación al segmento de los coches pequeños, destacando principalmente su calidad de fabricación, excelente habitabilidad, la tecnología de sus propulsores, su noble comportamiento y facilidad de conducción, además de sus buenos valores en aerodinámica, prestaciones y economía y facilidad de mantenimiento..

Un pequeño gran coche que inaugura una nueva categoría de vehículos, reforzando la posición de Peugeot en el segmento más competitivo del mercado.

LO QUE DICE LA PRENSA SOBRE EL PEUGEOT 106

Un vehículo de dimensiones urbanas y con nervio ideal para carretera.
"EL PAÍS", Diciembre 1991

Desde afuera no parece que pueda haber tanto sitio...
MOTOR "EUSKAL", Enero 1992 nº 13

No sólo cabe todo, sino que aguanta lo que le echéis.
"RAGAZZA", Enero 92

El equipamiento por su parte es bastante superior a lo que se suele ofrecer en esta categoría de coches.
"MOTOR MUNDIAL", Enero 1992

En donde más satisfacciones se sacan de este 106 es en carreteras de montaña, donde poder culebrear de curva en curva.
"MOTOR 16", 14 Septiembre 1991, nº 412

El 106 XT nos ha convencido por muchos aspectos, pero sobre todo por su forma de andar y capacidad interior... Todo ello con un consumo muy reducido.
DIARIO "AS", 19 Octubre 1991

Reune varias características que lo convierten en extraordinario.
"VOGUE", Enero 1992

Llaman la atención por la calidad de acabado, soberbia, y por la espaciosidad de su interior, suficiente para acomodar a cuatro adultos sin ningún problema.
AUTO 1", Noviembre 1991, nº113.

El Peugeot 106 XSí sorprendió por sus aptitudes racing, tanto por la estabilidad como por el motor y cambio.
"AUTO-HEBBO", 1 Febrero 1992, nº 351

Los 106 sacan a relucir toda la raza de los verdaderos "pura sangre" para dar una confianza absoluta a la persona sentada ante sus mandos.
"AUTO 1", Noviembre 1991, nº113

Tallers MARINA

Joan Ramon
PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i Venda: Ronda Migjorn, 80
LLUCMAJOR

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

Sabates Ca'n Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Racó de la fantasia

La gavina i la fàbrica

Això era i no era a s'Estalella, una gavina i una tortuga. Un dia que feia calor una gavina vengué horroritzada: «Ja són aquí, ja són aquí!». La tortuga havia dormit tot l'hivern, va cridar la gavina: «Què és això que dius, que jo no m'he enterat?».

La gavina, quan la va sentir s'aterrà i li digué: «És una història molt llarga, però te la puc contar». La tortuga va voler sentir la narració. Segons la gavina tot va

començar quan un gorrió de Ciutat vengué amb una notícia: «Avui, volant per Ciutat, he vist un edifici i quan m'hi he acostat he sentit una conversa entre el batle i un altre home. Parlaven de la construcció d'una fàbrica d'electricitat a s'Estalella».

Quan va sentir això, la gavina volà com no ho havia fet mai. Quan va arribar a Llucmajor va cridar tots els ocells. Tots els animals estaven horroritzats pensant que no podien fer res.

Moltes persones de la mateixa manera que els ocells, es varen juntar i varen fer una manifestació i no aturaren fins que els responsables decidiren resoldre el problema. Es tornaren a reunir, però després d'unes quantes setmanes tot quedà igual. Arribaren les màquines destructores i tots pensaren que haurien d'anar a viure a un altre lloc. Poc temps després, un ca digué: «Joc que visc

amb persones us dic que no tota la culpa la tenen els polítics, també la tenen les persones. El meu amo fa dos dies que té el llum del soterrani encès, i molta gent fa igual. Així el corrent no basta i s'hauran de fer noves centrals». La gavina digué: «La fàbrica ja s'està fent. Així no ajudarem a salvar el nostre patrimoni».

Jordi Rios Orpí. 8è.
(Rafal Vell)

Aquesta història, que sortí a l'Última Hora el passat dimecres, dia 6 de febrer, fou elegida d'entre moltes altres, per publicar-se a les planes de l'«Escola Viva».

Creim oportú de reproduir la història ja que afecta el nostre municipi, i per l'oportuna que ha resultat, ara que GESA ha tornat a la càrrega amb la construcció d'una nova central a S'Estalella.

La història ha estat escrita per un al·lot de 8è d'EGB del Col·legi Públic Rafal Vell.

Maria Clar

Boutique

c/ Impremta, n.º 1 - (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

La nostra mar: un ecosistema en perill

El mot ecosistema, tal vegada no és conegut suficientment bé per alguns lectors de la revista per la qual cosa crec que la millor manera de començar aquest article és intentar explicar en què consisteix.

Un ecosistema és el conjunt format pels elements biòtics, és a dir tots aquells organismes que tenen vida, i l'abiòtic que és l'entorn que no té vida (aigua, terra, aire), però que fa possible que aquells elements biòtics hi visquin.

Aquesta mar Mediterrània nostra que tots tant coneixem, per nedar-hi, pescar-hi, per practicar esports nàutics, si més no, pel simple fet de contemplar-la, se troba avui en greu perill. A la contaminació ja existent se li afegeix un nou mal, conegut amb el nom de malaltia verda.

Aquest greu problema va començar fa uns vuit anys quan una planta coneguda amb el nom de **Caulerpa taxifolia** va caure al mar des d'un aquari de l'Institut Oceanogràfic de Mónac i a partir d'aquell moment se va anar reproduint i espargint com una plaga. El problema greu és que quan un ecosistema se veu modificat

per algun factor extern, se romp l'equilibri i els canvis que se produeixen poden acabar amb ell.

La *Caulerpa taxifolia* és una alga que és pròpia dels mars càlids i tropicals, té una tija llarga i és d'un color brillant; se reproduceix amb molta facilitat i ho pot fer de dues maneres: sexual, és a dir per fusió d'un gamet masculí i d'un femení que donen lloc a ous que posteriorment se transformaran en algues o de forma vegetativa, això és, a partir d'un tros d'ella. És per tant de reproducció fàcil i prolífica.

Aquesta alga ja ocupa una zona prou extensa del litoral francès i se creu que no tardarà a arribar a les costes mallorquines, aquestes aigües nostres més calentes que les del golf de Lleó són molt més favorables a la seva expansió. Indubtablement basta una àncora, xarxes o un vaixell per propagar-la i contribuir a que envaeixi noves zones cosa fàcil per a ella ja que s'adapta amb facilitat a qualsevol tipus de fons, ja sigui arenós o rocós.

A les zones envaïdes per aquesta

alga no si fa ni creix res i acaba amb tot ésser viu autòcton i no degut al verí, sinó perquè no deixa cap espai no s'hi puguin desenvolupar cap altre espècie vegetal marina.

La desaparició de les algues pròpies de la Mediterrània (*Posidonies*) produeixen a la vegada la desaparició de la fauna que depèn d'ella, és a dir que els peixos i altres espècies animals que s'alimenten d'ella també desapareixen. Els perjudicats per aquest nou mal serem tots i a aquest desastre ecològic, si no se li posa remei s'afegirà a una llarga llista d'altres produïts per l'home com són: Xèrnobil, pous petrolífers del Golf Pèrsic, capa d'ozó, accidents de petrolers, etc.

Cal afegir que els pescadors professionals, els que viuen de la pesca seran els primers en tocar les conseqüències i amb ells els pescadors esportius que veuran mermats els jornals i el seu hobby, respectivament. Això demostra una vegada més que **pescadors i ecologistes** cal que s'entenguin, ja que la preservació del medi natural marí ens interessa a tots.

C. Calviño

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

major

Antònia Tsern

PERRUQUERIA UNISEX

C/. Major, 7 - Telèfon 66 13 59
LLUCMAJOR (Mallorca)

Estes passades, coques menjades, diu el refranyer mallorquí i també el moment oportú de recordar la pluja caiguda a primeres hores de la nit del Dijous Sant, que obligaria a la processó de penitents a desfer-se a les primeres de canvi per posar-se a cobro de l'inesperat temporal. Resulta curiós que, avant match, els comentaris dels responsables de la Parròquia parlassin del caràcter penitencial i religiós de les processons i que havien de ser la imatge oposada de SA RUA.

L'òliba considera que els tres representants del clero local varen donar la nota quan precedien la Banda de Música i sortiren en processó resguardats sota els paraigües, essent els únics que varen fer ús d'aquest aparell i això que només havien caigut les primeres gotes. Per tant, no és d'estranyar que rebessin fortes crítiques al canto de Plaça per part d'un veterà membre de l'agrupació musical.

El mussolet no té més remei que aplaudir la intel·ligent jugada que protagonitza Joaquín Rabasco quan intenta vendre als dirigents del Partit Popular la idea que el seu partit és la fórmula ideal per formular majories municipals en els consistoris que fa falta. L'experiència que ha donat tan bons resultats a Lluçmajor ara

s'estendrà a Manacor, després de la primera passa a Calvià.

La intenció, amb tota seguretat, apunta que ASI es converteixi en els propers anys en el substitut o complement d'UM de cara a properes confrontacions electorals. D'una tacada hi sortirien guanyant tant el PP com la formació política nascuda a S'Arenal.

La febre ecologista que ha envaït el consistori llucmajorer sembla que no té fre des que va començar la recollida i operació de salvament de les tortugues de Son Noguera. Recentment, ha proseguit amb la plantació dels ullastres en el recinte del Camp Municipal d'esports i també d'altres arbres en El Lloc Sagrat.

Una plantació que ha tengut l'oposició imprevista dels elements subterranis. En les immediacions de l'església parroquial, els membres de les brigades municipals varen trobar nombroses restes humanes i, més recentment, a S'Arraval, els fils elèctrics varen ser els que, amb tantes xispes com ses rodelles de Santa Cànida, reberen els homes de xapeta i excavadora.

Parlant d'ecologisme consistorial, no hi seria de més que la nostra agrupació municipal fes com en pobles veïnats i decidís d'instal·lar aquests contenidors destinats a la recollida de vidre. D'aquesta manera contribuiríem entre tots al reciclatge d'un dels materials més usats en la nostra civilització.

Al darrer Plenari, l'òliba va saber que el tema de les Amissores de ràdio locals ha entrat en vies de solu-

BAR CA'N NADAL

(Nova direcció)

En Jaume i Na Catalina

Especialitats: TAPES I
BERENARS

Nicolau Taberner, 36 - Tel. 66 00 43

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL

ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR.
Tel. 66 24 90 (Dímarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

ció. Un acord a tres bandes entre les dues emissores que fa alguns mesos emmudiren i els responsables municipals. Aquelles dues s'han unit en una sola mentre que l'Ajuntament serà el titular de la futura freqüència.

Segons les afirmacions del responsable de Cultura i si el temps no hi posa remei, la futura programació serà d'allò més avorrida. Mateu Monserrat va parlar quasi únicament de protecció civil com a objectiu prioritari de l'emissora unificada. Semblava que no estava disposat a assegurar públicament que, un cop aconseguida la freqüència legal, el trull hauria de passar als homes de la ràdio.

El mussolet ha esdevingut un fervent seguidor de TV Lluçmajor. Aprofitant l'oferta d'un conegut establiment d'electrodomèstics, s'ha instal·lat un televisor a la penya i, cada dimarts i divendres, es col·loca davant la petita pantalla més seriós que una patata i pren nota del més petit detall.

Sense ànim de molestar, vol donar dos consells als entusiastes càmeres. En primer lloc que, quan filmin les actuacions dels cantants que després ofereixen al seu habitual programa musical, canviïn d'ubicació. Si mantenen l'actual, més que contemplar les evolucions del grup, els telespectadors només contemplen els llampecs dels focus.

La segona recomanació, que també podria ser una bona font d'ingressos per a l'emissora, apunta a la conveniència de recollir les filmacions de la pujada a Gràcia i Cura -especialment el tros de les pedres- i remetre'ls als espais-concursos «Vídeos de primera» i «Betes i films». Quedarien de primera.

Les manifestacions del Sr. Rabasco a la presentació d'ASI al municipi de Manacor, referents que ara tenen 1500 afiliats però que en pocs mesos superaran els cinc mil, no acaben de concordar amb les declaracions d'alguns afiliats arenalers que comenten que dels afiliats

que tenien abans de les eleccions (prop del miler) la meitat estan desil·lusionats, descontents de les actuacions del fundador del partit i que tan sols un 20% paga les quotes.

La segona revista d'«ASI contigo» ha sortit a llum; bon paper, colors a la portada, del contingut, opinions i qualitat dels articles no opinam. Això ja no fan els lectors. El que ens estranya és que una revista com aquesta, amb cinc mil exemplars de tirada, amb afiliats tan bon pagadors, essent gratuïta i amb el sou de 80.000 ptes. del Sr. Rabasco, com és possible que es pugui realitzar només amb els doblers dels anunciants.

Al diari «El Dia 16» de dia 2 de maig, llegia el mussolet «La clave de Rabasco», article que parlava de la presentació d'ASI a Manacor. Deia que les claus d'aquesta ambició havien estat gestades des del despatx del responsable urbanístic de Lluçmajor, amb les bendicions del Sr. Gaspar Oliver i del Sr. Gabriel Cañellas, que el volen promocionar als pobles on necessiten un soci que pugui prendre vots a altres partits per després entregar-los al PP.

Tot el temps que la fera és com un moix, les arpades són petites, però quan creix, el lleó ser perillós, fins i tot per als seus «amos».

I ara parlarem de negocis. Segons s'ha adonat el mussolet, la concessió de l'activitat d'una benzinera a Ca'n Pelín ha canviat de nom a favor de la Sra. Aina Obrador Jaume i de la Sra. María José Noche Sánchez.

Enhorabona a totes dues i sobretot a la Sra. Noche, esposa del Sr. Rabasco, nova empresària llucmajorera-arenalera. Això és el que fa falta al poble, nova saba empresarial que revitalitzi el municipi, donant llocs de treball i no jugant només a l'especulació.

FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

SPORTS
Ca'n Salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Lluçmajor)

Atletisme

Homenatge a Joan Quintana Oliver

El passat dia 26 d'abril el jove atleta del Club Lluçmajorer Atletisme, Joan Quintana Oliver va efectuar la treta d'honor al partit de II Regional entre el CF Lluçmajor i el CD Ferrioler. Es varen sumar a l'acte de la ciutat G. Oliver, batlle, el delegat d'esports J. Puigserver, la presidenta del club atletisme Lluçmajor, Antònia Tomàs, l'entrenador J. Noguera i naturalment el resident del C.F. Lluçmajor, Biel Paniza, el qual fou el principal artífex de la idea, donant així una mostra de reconeixement a un esportista que s'esforça per deixar el nom del seu club i del lloc que el va veure néixer el més alt possible, i no com altres presidents d'altres clubs locals que s'esforcen a ignorar aquests esdeveniments.

Hem de dir també que en aquest senzill homenatge s'hi va sumar la Banda de cornetes i tambors dirigida per Tolo Bergas. A més, a l'atleta se li va fer entrega d'unes plaques,

Joan Quintana en el moment de rebre de mans del batlle, Gaspar Oliver, un dels obsequis.

per part de l'Ajuntament que deia així: «L'Ajuntament de Lluçmajor a Joan Quintana Oliver per la seva destacada trajectòria esportiva en el món de l'atletisme». I una altra del

club organitzador amb aquesta inscripció: «El CF Lluçmajor a Joan Quintana Oliver, primer mallorquí classificat al Campionat d'Espanya de Cross celebrat a Santander. Abril de

1992».

D'aquesta manera es reconeixia la bona labor de Joan Quintana en el Campionat d'Espanya de Cross en el qual va quedar, com varem dir, el primer mallorquí classificat, segon de Balears i el setanta-quatre nacional, sobre un total de 187 atletes, a més de la destacada trajectòria esportiva.

Primer a la Valldemossa-Palma

El mateix dia de l'homenatge, però al matí, es celebrava la 16ena edició de la popular Valldemossa-Palma. Entre els més joves, amb sortida de Galeries Preciados, el triomf va ser per al llucmajorer Joan Quintana, amb un temps de 12' 13'', amb quasi un minut de diferència sobre el segon classificat, amb un total de 50 atletes que arribaren a la línia de meta situada a l'hipòdrom de Son Pardo.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

Abril de 1992

Notes Colombòfiles

En aquest mes d'abril parlar de coloms és parlar de: les curses que s'han duit a terme des de la Península, de velocitat i fons; de les amollades d'entrenament i de la cria de colomins.

Les curses:

de velocitat:

Lloc: Benissa; Distància: 260 Km.; Data: 5/04/92. Coloms engabiats 81, coloms enregistrats 6, per tant hi ha un 7 % de coloms enregistrats el primer dia.

Classificació social:

Propietari	Anella	Color	sexe	velocitat
Janer & Tomàs	80817-90	pard	m	763' 58 mxm
Julià Monserrat	71465-89	Bronze	m	753' 43 mxm
Joan Barceló	D 85099-90	parda	f	660' 88 mxm
Julià Monserrat	D 85491-90	pard	m	600' 41 mxm
Llorenç Socias	71585-89	pard	m	595' 85 mxm

Lloc: Alacant; Distància: 318 km.; Data: 16/04/92; Coloms engabiats 113, coloms enregistrats 11, per tant hi ha un 10 % de coloms enregistrats el primer dia.

Classificació social:

Propietari	Anella	Color	sexe	velocitat
Julià Monserrat	D 59.913-91	cendrós	f	779' 14 mxm
Julià Monserrat	59.912-91	cendrós	f	778' 98 mxm
Llorenç Socias	D 85.507-90	ros	f	767' 48 mxm
Llorenç Socias	60.571-91	cendrós	m	721' 05 mxm
Janer & Tomàs	60.002-91	pard	f	704' 75 mxm

Lloc: Oriola; Distància 368 km.; Data: 25/04/92; Coloms engabiats 45; coloms enregistrats 3, per tant hi ha un 7 % de coloms enregistrats el primer dia.

Classificació social:

Propietari	Anella	color	sexe	velocitat
Julià Monserrat	277.493-90	cendrós	f	847' 66 mxm
Antoni Oliver	D 85.277-980	Barriola	f	698' 99 mxm
Miquel Munar	D 277.069-90	blanc	m	581' 74 mxm

de Fons:

Lloc: Valdepeñas, Distància 549 Km.; Data: 11/04/92; Coloms

engabiats 40, coloms enregistrats 11, per tant hi ha un 27' 5 % de coloms enregistrats amb els dos dies de cursa.

Classificació social:

Propietari	anella	color	sexe	velocitat
Janer & Tomàs	280.915-90	pard	m	1.133' 06 mxm
Julià Monserrat	85.472-90	cendrós	f	1.064' 98 mxm
Janer & Tomàs	D 41.660-89	pard	f	1.055' 14 mxm
Janer & Tomàs	80.900-90	bronze	f	983' 38 mxm
Llorenç Socias	D 38.450-89	pard	m	963' 43 mxm
Janer & Tomàs	257.779-87	pard	f	837' 11 mxm
Joan A. Agulló	D 71.204-89	pard	m	757' 91 mxm
Janer & Tomàs	80.869-90	pard	f	625' 315 mxm
Miquel Munar	D 85.944-90	roig	m	604' 16 mxm
Julià Monserrat	D 297.827-90	Bronze	f	603' 88 mxm
Antoni Coll	D 85.326-90	bronze	f	362' 00 mxm

Lloc: Valdepeñas; Distància: 549 km.; data: 25/04/92; Coloms engabiats 33, coloms enregistrats: 2, per tant hi ha un 6 % de coloms enregistrats amb els dos dies de cursa:

Classificació Social:

Propietari	anella	color	sexe	Velocitat
Janer & Tomàs	D 280.915-90	pard	m	584' 96 mxm
Francesc Roig	D 85.713-90	pard	m	396' 29 mxm

En General:

A les curses de velocitat s'han engabiat 239 coloms i s'han enregistrat el primer dia 20 coloms, per tant hi ha un 8 % de coloms enregistrats a les proves de velocitat del mes d'abril. Això no té punt de comparació amb el 52 % de coloms enregistrats en el mes de març, la raó d'aquestes pèrdues només poden ser degudes al temps en què s'han duit a terme les amollades, un temps feresat pel vol dels coloms, i que en moments ens fa dubtar de la capacitat de raonament dels qui donen l'ordre d'amollada, ja que pareix que no han escoltat mai els informatius climatològics.

A les curses de fons s'han engabiats 73 coloms i s'han enregistrat 13 coloms, per tant amb els dos dies de cursa hi ha un 18 %

**CENTRE ÒPTIC
EXPOLENT**

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

de coloms enregistrats.

Classificació General del mes d' abril.

Classificació de Designats:

Trofeu Fruites el Molí: 1.- Janer i Tomàs 241 punts; 2.- Julià Monserrat, 229; 3.- Joan A. Agulló, 197; 4.- Joan Barceló, 193; 5.- Joan Jaume, 184.

Classificació de Seguretat:

Trofeu Ferreteria Maimó i Alumsa: 1.- Miquel Munar, 432 punts; 2.- Julià Monserrat, 337; 3.- Janer i Tomàs, 314; 4.- Joan A. Agulló, 292; 5.- Joan Jaume, 290.

Classificació Social:

Trofeu Indústries SEMAR S.A.: 1.- Janer i Tomàs, 311 punts; 2.- Julià Monserrat, 285; 3.- Llorenç Socías, 237; 4.- Francesc Roig, 202; 5.- Joan A. Agulló, 202.

Pel kilometratge en aquest moment hi ha quatre coloms amb la mateixa distància recorreguda: 918 kilòmetres: Oriola i Valdepeñas.

1.- Sexe: m; Color: pard; Anella: 38.450-90; Propietari: Llorenç Socías.

2.- f; parda; 41.660-89; Janer i Tomàs

3.- m; pard; 280.915-90; Janer i Tomàs

4.- m; pard; 71.204-89; Joan A. Agulló.

Avui també hem de parlar dels llistats del concurs de velocitat de Mallorca que han arribat al local Social «Bar Pou».

Classificació:

CALP (13/03/92)

Propietari	anella	color	sexe	
1.- Llorenç Socías	60.561-91	cendrós	m	Llucmajor
2.- Miquel Terrasa	99.645-90	cendrós	f	
3.- Francesc Roig	60.464-91	cendrós	m	Llucmajor
4.- Joan Galmés	88.971-90	ros	m	
5.- Joan Jaume	60.283-91	cendrós	m	Llucmajor

CALP (14/03/92)

1.- Bartomeu Morro	21.111-86	cendrós	f	
2.- Prohens-Sacr.	290.839-90	pard	m	
3.- Franc. Peñalver	41.146.89	pard	m	
4.- Gomis-Galmés	34.858-89	pard	f	
5.- Nicolau-Pascual	112.319-88	Roig	m	
6.- Xim Janer	277.337-90	cendrós	f	Llucmajor
13.- Antoni Oliver	85.292-90	cendrós	m	Llucmajor
14.- Antoni Oliver	277.125-90	cendrós	m	Llucmajor

ORIOLA (21/03/92)

1.- Mat. Monserrat	242.388-87	m	pard	
2.- Bartomeu Vich	80.604-90	m	negre	
3.- Fran. Garcia	280.756-90	m	roig	
4.- Enrique Morales	77.556-90	m	cendrós	
5.- Bartomeu Vich	80.620-90	m	bronze	
70.- Joan Agulló	71.201-89	m	bronze	Llucmajor
76.- Julià Monserrat	85.462-90	m	cendrós	Llucmajor
87.- Julià Monserrat	71.474-89	m	pard	Llucmajor

Per acabar hem de dir que aquest mes d' abril ha estat feresit pels colomers de la nostra societat colombòfila i si no fospels colomins tots farien plorera.

J. Jaume

Tirada al plat

Nova tirada per a locals i veïnats

J.Q.

Ho dèiem al passat número: «esperam poder-vos oferir al proper número i facilitar-vos la màxima informació perquè a l' hora d' escriure aquestes línies encara no tenim notícies de la prova»... Ara ja ens han arribat aquestes notícies i les vos oferirem.

Com va passar en l' anterior ocasió, l' escenari va ser el camp de tir de Galdent i els participants es varen repartir devers 19 trofeus, algun de plata, donats per l' Ajuntament, mitjançant la comissió de Joventut i Esports, a més d' altres entitats i cases comercials.

La classificació general va quedar així:

1r.- Hidalgo, 25 trets encertats de 25 plats.

2n.- Ramis, 23 trets encertats de 25 plats.

3r.- J. Mateu, 22 trets encertats de 25 plats.

4t.- J. Pintor, 21 trets encertats de 25 plats.

Quant a la classificació local els quatre primers varen ser:

1r.- M. Clar, 17 trets encertats de 25 plats.

2n.- N. Paniza T., 15 trets encertats de 25 plats.

3r.- N. Paniza B., 12 trets encertats de 25 plats.

4t.- F. Canyellas, 8 trets encertats de 25 plats.

NAIXEMENTS

-Sergi Tirado i Molero, fill de Joan Josep i Josefa nasqué el 29-3-92

-Belén Soler i Centeno, filla de Josep-Francesc i Maria-Joseja nasqué el 8-4-92.

-Lluís Burguera i López, fill de Gabriel i Maria de la Cruz el 9-4-92.

-Alexandre Vila i López, fill d'Alexandre i Maria nasqué el 14-4-92.

-Joan Amengual i Barros, fill de Guillem i Catalina nasqué el 24-4-92.

-Ramon Roig i Sánchez, fill de Mateu i Maria del Carme nasqué el 23-4-92.

-Sandra Sánchez i León, filla de Joan i Nativitat nasqué el 21-4-92.

-Herbet Greanzebach morí l'1-4-92 als 95 anys.

-Jerònia Mas i Coll, morí el 7-4-92 als 82 anys.

-Bernat Barceló i Valena, morí el 16-4-92 als 75 anys.

-Antònia Oliver i Palmer, morí el

19-4-92 als 84 anys.

-Margalida Garau i Mesquida, morí el 22-4-92 als 85 anys.

-Bernat Tomás i Sastre, morí el 26-4-92 als 82 anys.

-Rafel Salvà i Julià, morí el 27-4-92 als 71 anys.

MATRIMONIS

-Mateu Nicolau Segura i Maria Pons Estarellas es casaren el 21-3-92 a la capella del Sagrat Cor.

-Antoni Noguera Clar i Jerònia Calafat Gamundí, es casaren el 4-4-92 a l'església de Sant Bonaventura.

-Mateu Joan Garí Noguera i Catalina Maria Roig Catany es casaren l'11-4-92 a l'església de Sant Bonaventura.

-Dario-Basilio López Villar i Francesca Lara Beltran es casaren el 2-5-92 a l'església de la Lactància.

DEFUNCIONS

-Sebastià Salvà i Garcias morí el 30-3-92 als 81 anys.

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

OR EN PES

Cadenes a 1.650 pts. gr.

Aros llisos a 1.500 pts. gr.

Pulseres Isabelines o Calatrava a 1.650 pts. gr.

Aliances llises per a casaments des de 3.500 pts. cada una

Cordoncillos mallorquins des de 32.000 pts.

Clauers de plata des de 1.500 pts. unitat

Plaques de plata des de 700 pts. unitat

Cadenes de plata des de 1.000 pts. unitat

Pulseres Esclaves de plata d'home des de 1.900 pts. unitat

Amb gravat gratuït i al moment

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Llucmajor)

Tel. 66 04 03

Sopa de lletres

8 Flors

P V B D C R I O T D H
 A D A D A A J P N D A
 I P V R A I S C I F P
 S L W I B Y A D C H C
 N H M O O J A E A I F
 E S N A M L K Q J N R
 T O P E E B E N Q C N
 R R D R M S G T K F V
 O G A T L O I D A R G
 H L W O X C R T H L A
 Z B Y Z N A Y E X V I
 N O Z T C L A V E L L

Solució del mes passat

-Argelaguera	-Estepa
-Espareguera	-Mata
-Arbocera	-Romaní
-Càrritx	

P'es forat d'es moix

Abans l'Ajuntament tenia caminers que netejaven els carrers d'herbes. Ara ho fa amb herbicides i davant el perill que té la toxicitat d'aquests productes, molt prudentment ho ha enunciat amb cartells pels carrers.

Esperem que no hi hagi ningú que obri la fibla de la cisterna, encara que sigui per recollir aigua per regar, no fos cosa que hi hagués una desgràcia.

BANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Mollà, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

GERMANES
PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
C/. Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14
LLUCMAJOR

Cada gota relliscava, allargassava el cos bo i provant d'aglapir la pròpia testa, tot traçant un corriol inútil però tremend en la seva inoportunitat, incert. Cada cerra del pinzell fremia, car afectava crostaparats i mis-satges murris, lloscos. De sobte, caigué una gota —molsuda, vistosa—, rebotí contra l'acera i es desfeu en mil petites gotetes. Nou-centes noranta-nou moriren a l'acte, gairebé esvortades. L'última, vívida, s'enroscà a una cama del bastiment i començà a enfilar-s'hi, fins al nus de la tenalla: repòs. Després continuà taulons amunt, àvida. Defugí el poal i es féu forta sobre un filferro. D'allí estant, escarnia els vianants, i els escopia somriures en tota una gamma de colors. Val a dir que aquesta gota havia per nom Julià. Julià Pacheco.

IV

El VW 'Golf', Coche del Año '92 en Europa

Rodriguez Hidalgo

PALMA. — El Volkswagen Golf ha sido elegido "Coche del Año '92 en Europa" por un prestigioso jurado formado por 59 informadores especializados, de otros tantos medios de 18 países europeos superando al Opel Astra, Citroën ZX, Audi 100, Peugeot 106, Mercedes Clase S y el español y "hermano" de empresa Seat Toledo, sus más directos rivales en esta lucha por conseguir el título más prestigioso que se otorga en todo el mundo y que este año 1992, por coincidir con la celebración de los Juegos Olímpicos en Barcelona y la Exposición Universal de Sevilla, se entregará el próximo mes de enero en una brillante velada, organizada por el "Grupo Editorial Lluke" en la capital del Guadalquivir. Será la primera vez que este prestigioso premio se entrega en nuestro país y a la fiesta acudirán mas de un millar de personas, entre directivos de la industria automovilística del mundo y medios de información. Este año eran 17

los candidatos al título de *Car of the Year* eran estos 17 modelos: Audi 100, BMW Serie 3, Citroën ZX, Honda Civic, Honda Legend, Hyundai Landra, Mazda 121, Mazda MX3, Mercedes Clase S, Mitsubishi Sigma, Nissan Sunny/100 NX, Opel Astra/Vauxhall, Peugeot 106, Seat Toledo, Toyota Camry, Volkswagen Golf y Volvo 850 GLT. De estos sólo dos se producen en España, el Citroën ZX, en la factoría de Vigo y el Toledo en la de Seat en Barcelona. La elección del nuevo Golf, presentado a la prensa internacional el pasado mes de agosto en Baviera (Ver DM de 7 de Septiembre), llega como un reconocimiento al modelo más vendido en Europa, con 11 millones de unidades producidas, y en su tercera generación ya que este modelo diseñado por el norteamericano Bob Lutz para la marca alemana comenzó a producirse en la factoría de Wolfsburg en el año 1965, como sucesor del mítico Escarabajo, diseñado en 1937 y producido a partir de 1955

El Volkswagen 'Golf' después de cincuenta años y tres generaciones consiguió ser el "mejor". El jurado de 59 periodistas especializados de 18 países le eligieron "Coche del Año '92".

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

*Venda i assistència
tècnica dels productes:*

BOSCH
Automòbil

BOSCH
Eines

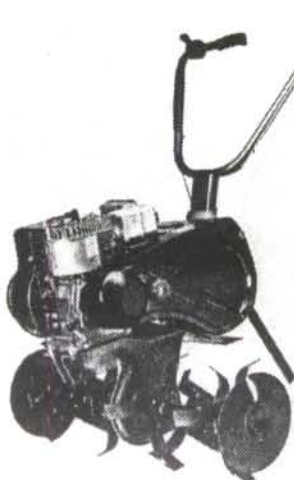
BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

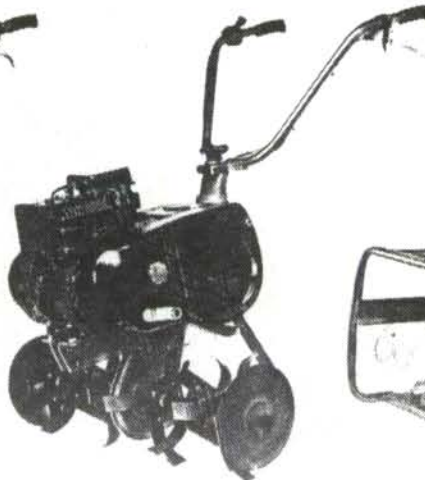
**AUTO-ELECTRIC
Barcelona**

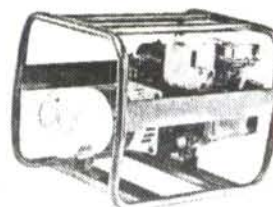
Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

P.V.P. 70.863.-

P.V.P. 54.291.-

P.V.P. 65.930.-